

SVENSK Fallskärmsport

SVENSKA FALLSKÄRMSFÖRBUNDETS MEDLEMSMAGASIN

Förbundskonferensen

Nyfiken På – Rikard Rodensjö

SM i vindtunnel

Original image – this picture has not been edited

CYPRES

Reliability

made in
Germany

**PERFORMANCE
YOU CAN TRUST**

You expect top performance
from your AAD from exit to landing.
CYPRES has delivered
since 1991.

photo: Stuart Meacock

⚠ WARNING

DO NOT TRY THIS AT HOME
CYPRES athlete Lee Crudgington
swoops through the roadshow tent.

WWW.CYPRES.AERO

Hopp, vilja och samarbete

Säsongen är slut och enligt vanlig rutin samlades representanter för Sveriges klubbar för den årliga förbundskonferensen. För första gången på sex år var vi tillbaka i Karlsborg och för många som tillträtt som ordförande och chefsinstruktörer de senaste åren, var det deras första besök där. Jag har varit närvarande på åtta förbundskonferenser genom åren, varav tre i Karlsborg, fyra i Stockholm och en digital. Likaså har fyra Riksstämmor förlagts i Karlsborg med tillhörande fallskärmsgala. Att besöka Karlsborg som ligger vackert belägen vid Vätterns strand i november månad är nog inte då Karlsborg gör sig som bäst. Det är glämligt, kallt och grått. Men det är något visst ändå och det var ett kärt återseende att återvända dit, och stämningen under hela konferensen var på topp. Om jag skulle beskriva med tre ord vad jag snappade upp under konferensen så är det; hopp, vilja och samarbete.

Trots att fallskärmssporten haft ett tungt år på många sätt, både gällande olyckor, och även med nedåtgående siffror i statistiken gällande medlemsantal och antal hopp, känns det ändå hoppfullt inför nästa år. Det pratades mycket klubbar emellan om samarbete och hur vi kan skapa mer hoppning för fler. Helgens genomgående tema var hur blir vi fler, hur ska vi hoppa mer och hur hoppar vi säkrare. I det här numret kan du läsa om det mesta som togs upp under den här viktiga helgen.

Det har även tävlat en hel del sedan sist. Några av våra duktiga landslagshoppare i fyra olika grenar representerade Sverige i VM i Arizona, USA. Det sattes rekord och det presterades väl, men fram till medaljplatser är det ännu en bit kvar. Man hade kunnat önska att vi hade en

god tillväxt inom tävling inför framtiden, men tyvärr är det inte så. På SM deltog endast tre lag i FS4 Open och två lag i VFS och det bådar inte gott för kommande år. Om dessa tävlingar kan du såklart också läsa om i tidningen. Positivt är ändå att årets konferens visade på en mer välkomnande inställning till tävling och SFF:s ordförande, Joakim Berlin, utmanade alla klubbar inför nästa år. Läs mer om hans utmaning i ordförandespalten.

En som tävlat i många år och i flera olika lag är Rikard Rodensjö, lagmedlem i Echo-chamber Oceanside. Om honom kan du läsa i vår artikelserie Nyfiken på. I det här numret har vi även en artikel med inriktning på vindtunnelflygning i Sverige och Europa och kanske får du några värdefulla tips om du är sugen på att träna dina frifallsfärdigheter under vintern.

Inför 2023 kommer lite förändring att genomföras med tidningen Svensk Fallskärmssport. Vi kommer att ge ut fyra nummer, i stället för fem. Beslutet är grundat på att kostnaderna har ökat för papper, tryck och porto. Genom att skära ner till fyra, något tjockare nummer, kan man hålla samma budget även under 2023. Vi i redaktionen, det vill säga jag, Pixine Lyckner och Linda Lundberg (i början på säsongen), vill tacka er för det här året. Vi hoppas att ni har haft glädje och nytta av att läsa vår medlemstidning.

Vi önskar er en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Penny

Innehållsförteckning

- 4 Kalendarier, notiser
- 6 RI-spalten
- 7 Incidentrapporter
- 9 Ordförandespalten
- 10 Förbundskonferensen
- 15 In Memoriam
- 16 Nyfiken På – Rikard Rodensjö
- 21 BAS-kursen 2022
- 22 SM i vindtunnel
- 24 Vindtunnellkollen
- 26 Musik för Fallskärmssporten
- 28 VM i USA
- 30 Redaktionen grillar – Karin Lien

Pär Sjöfström flyger rote med flygplanet på Baltic wingsuit meet 2022 i Elblag, Polen.

Ansvarig utgivare

Jens Grahn
jens.grahn@sff.se
Svenska Fallskärmsförbundet

Layout, originalarbete,
bildredigering och distribution:
V-TAB Falkenberg,
anders.johansson@v-tab.se

Annonser

SFF kansli
021-41 41 10
info@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Preliminära utgivningsveckor för 2022

1/22 v.16, 2/22 v.25,
3/22 v.34, 4/22 v.43,
5/22 v.51

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet, samt övriga mottagare och prenumeranter skickar adressändring till SFF, info@sff.se

Prenumeration

Icke medlemmar som önskar prenumerera på Svensk Fallskärmssport kontaktar SFF:s kansli, se kontaktoppgifter nedan. Pris för fem nummer inom Sverige: 500 kr.

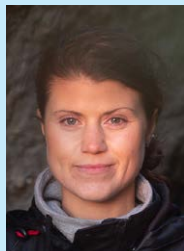
Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-414110
E-post: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Redaktörer

Penny Robertson-Pearce
0702-75 97 47
info@sff.se

Pixine Lyckner
0733-23 13 13
pixine@live.se

Kalendariet

Med reservation för ändringar

Januari:

24-29 International Skydiving Commission (ISC) möte, Malmö

Februari:

12 Kontrollantmöte

17-19 BAS-kurs, Bosön

Mars:

11 Riksstämman

24-26 Obligatoriskt Pilotmöte

April:

v.15 Extreme sports gathering, ESG, Riksgränsen

21-23 VM indoor skydiving Slovakien

Maj:

15-19 Tandemutbildning och examination

18-21 FKCG, hoppning i Skövde

Juni:

12-16 AFF-examination

v.25 Skånes FSK firar 60-års jubileum

v.26 Bänkås Family week, Sundsvall

BAS-kurs 2023

17-19 februari är det dags igen för BAS-kurs. Den hålls som tidigare på Bosön, Lidingö, i Stockholm. Sista anmälningsdatum var egentligen den 16 december, men den som inte anmält sig ännu har fortfarande stor chans att komma med. Anmäl i så fall ditt intresse snarast till chefsinstruktören i din klubb.

BAS-kursen riktar sig till nya hoppare som gått elevutbildning under 2022, eller till de som hoppat längre men av olika skäl inte gått BAS-kurs tidigare. För att vidareutbilda sig till hoppledere och hoppmästare krävs BAS-kurs.

Ola Johansson har tilldelats "Stora grabbars och tjejers märke"

Foto: Malin Levin

Stora Grabbars och Tjejer's Märke är ett hederstecken som sedan 1928 tilldelas framgångsrika utövare av olika sporter. För kvalifikation fordras att man uppnår fastställda minimipöäng genom deltagande i landskamper eller tävlingar som DM, SM, NM, EM och VM.

Ola Johansson har fram till 2021 uppnått de pöäng som krävs för "Stor grabb/tjej" och har mottagit utmärkelse nummer 124. På hemsidan under tävling > resultat, rekord & utmärkelser kan du se en lista över alla svenska hoppare som fått denna hedersutmärkelse fram till 2021. Reglerna för "Stor grabb/tjej" finner du också på hemsidan under tävling > regler och bestämmelser > tävlingshandboken (på sidan 10-11).

Bertil Flormans stipendium

Stipendiet delas ut årligen till kvinnliga flygsportare eller till ändamål som främjar kvinnliga flygsportare. Stipendiaten skall vara medlem i en av Svenska Flygsportförbundets föreningar (klubbar) och ansökan bör handla om att du vill utveckla dig som flygsportare.

Ansökan gör du genom att fylla i formuläret på Flygsportförbundets hemsida: www.flygsport.se > Bidrag > Stipendier > Flormanstipendiet. Tänk på att i budget skall du fylla i en budget för din satsning, både vad du finansierar och hur stort belopp du hoppas minst få i stipendium.

De senaste åren har stipendiet varierat i storlek från 5 000 - 20 000 kronor och hur stort beloppet blir beror på fondens utveckling. Vi eftersträvar att årligen dela ut två till fyra stipendium.

Har du några frågor e-posta gs@flygsport.se

Sista ansökningsdatum är 31 januari.

Sven Mörtberg inbjuden till firandet av Hall of Fame

I Orlando i Florida är ett stort fallskärmsmuseum under uppbyggnad, där man kan ta del av fallskärms sportens historia. Det kommer att byggas en vindtunnel, man kommer kunna uppleva ett hopp genom VR-glasögon, titta på bilder, filmer och utrustning från alla tider. Det är i dagsläget oklart när museet kommer stå färdigt, men det verkar bli något väl värt att besöka i framtiden. Enligt amerikanskt manér har man i samband med detta velat starta ett så kallat "Hall of Fame", som är populärt även i andra idrotter och sporter i USA. Den 7 oktober blev Sven Mörtberg inbjuden att delta på deras bankett och ceremoni, där det delas ut utmärkelser till prominenta personer som gjort något för sporten både historiskt och internationellt. Den här traditionen startade 2018, och de första som fick ta emot utmärkelsen som kallas "Path of excellence" var de uppvisningshoppare som hoppade in på olympiska invigningen i Seoul 1988. Sven berättar: "Det sändes live för en miljard tittare och var helt klart uppvisningarnas uppvisning inom fallskärms shopping. Helt enastående!"

Året efter, 2019, delades utmärkelsen ut till de som gjorde en 100-manna kalottformation, en så kallad diamond. Sven och 399 andra hoppare från 30 olika nationer fick i år motta 2020 års utmärkelse för den 400-manna rekordformation som gjordes i Thailand 2006. På grund av pandemin kunde det delas ut först i år och 80 personer av de 400 som ingick i rekordet var på plats under ceremonin i Orlando. Sven var kaptan över sektor 8. "Det var tio sektorer och en bas och i min sektor, som jag ansvarade för, var det 40 hoppare plus en kameraman. I sektor 8 ingick 15 svenskar som alla kommer att få den här utmärkelsen på posten framöver." Det visades film från rekordet och Sven berättar att alla minnen kom tillbaka. "Jag fick stäpås när jag såg filmen och återupplevde alla känslor man hade när rekordet sattes. Jag kände mig nervös, pulsen ökade och jag kunde åter uppleva den fantastiska känslan när formationen satt. Det kommer jag aldrig glömma, den känslan!" Övriga svenskar som ingick i Svens sektor i Thailand var: Tobias Alsjö, Håkan Andersson, Stefan Burström, Peter Carlsson, Johan Hansson, Alex Ingulfson, Lars Ivarsson, Mikael Kaulanen, Karin Lien, Ulf Liljenbäck, Mats Olofsson, Johnny Olsson, Mats Svensson och Hans Berggren på kamera.

Foto: Randy Forbes

80 deltagare ut av 400 från rekordet var på plats för att ta emot utmärkelsen

Foto: Sven Mörtberg

Utmärkelsen "Path of excellence"

God Jul och Gott nytt År! önskar Svenska Fallskärms- förbundet och redaktionen!

Foto: Mosphotos

RI-spalten

Ett oerhört tungt hoppår lider mot sitt slut där vi förlorat tre av våra hoppkamrater i dödsolyckor. Jag har i den senaste RI-spalten (SFS 4 2022) redogjort för utredningarna och slutsatserna från två av dödsolyckorna och nu presenterar jag en sammanfattning gällande utredningen av den tredje olyckan.

Dödsolyckan i Västerås 10 september 2022

Filip Vikström hade genomfört grundkurs månaden innan och tagit sin A-licens. Olyckshoppet var hans 15:e fallskärms hopp och var ett hoppmästarhopp tillsammans med en HM i frifall. Hoppets frifallsdel gick enligt plan, men när Filip utlöste sin huvudfallskärm, utvecklades den med en felfunktion. Huvudfallskärmen roterade kraftigt och dök dessutom. Det som sedan händer är att reserven aktiveras manuellt med Filip i ryggläge. På grund av rotationens centrifugalkraft, flyger reservpiloten först horisontellt utåt, för att sedan halvvägs mot fötterna ta luft och flyga "uppåt". Reservpilotlinan fastnar runt Filips ena ben. En kort stund därefter sker losskoppling av huvudkalotten som separerar från fallskärmssele. Filip tumlar nu i fritt fall och då frigörs reservens freebag ur reservcontainern, men den stannar i ett läge "på släp" cirka tre meter ovanför. Reservens linor når inte fullt linsträck, freebagen fortsätter att vara stängd och reserven förhindras därmed att vecklas ut. Filip slår i marken i ett villaområde i full hastighet och omkommer omedelbart.

Utredningen kunde redan dagen efter olyckan fastställa att inget fel hittats på utrustningen som påverkat olycksförloppet. För att stoppa ryktesspridning och spekulationer, kommunicerades detta ut i officiella kanaler trots att den fullständiga utredningen var långt ifrån klar. Orsaken till att reservfallskärmen inte utvecklades var att reservdragsproceduren genomförts i fel ordning ("Out-of-Sequence"). Reservdragsproceduren omfattar losskoppling (cutaway) och därefter reservdrag – i den ordningen. Filip utlöste reserven innan losskoppling av huvudfallskärmen var utförd. Huvudfallskärmen var fortfarande bärande och Filip roterade med den.

Utredningens slutsatser av olyckan:

Kontinuerlig övning av reservdragsproceduren

Ett reservdrag innebär ett ökat stresspåslag och därför behöver alla fallskärms hoppare:

- Drilla på reservdragsproceduren – öva, öva, öva!

- Ju mer realistisk träningen kan genomföras, desto bättre effekt uppnås
- Visualisera reservdragsproceduren inför varje hopp

Noggranna förberedelser skapar god handlingsberedskap – särskilt viktigt under stress.

Utredning och analys av olycksförloppet har kunnat genomföras tack vare teknisk granskning av utrustningen, fotodokumentation, men framförallt granskning och tolkning av videomaterial från hoppmästarens

"Reservdragsproceduren ska vara en automatiserad process så att den kan utföras lugnt, korrekt och effektivt även under stress."

hjälmkamera. Jag presenterade utredningen i sin helhet för alla klubbars ordföranden och chefsinstruktörer under SFF:s årliga förbundskonferens i Karlsborg i november. Jag vill påminna om att inte spekulera kring olyckor – läs slutrapporterna! Har du frågor pratar du med din CI. Eller hör av dig till SFF Utbildnings- och säkerhetskommitté, USK. Du kan läsa alla slutrapporter på SFF:s hemsida www.sff.se.

Vintern är en intensiv period även om det är hoppuppehåll

Sedan förra numret av tidningen, har vi genomfört årets (försenade) BAS-kurs på Bosön med drygt 120 deltagare. Den var efterlängtd och viktig efter inställda kurser på grund av pandemin. Man kan läsa mer om BAS-kursen på annan plats i detta nummer.

Det årliga CI-mötet gick av stapeln i mitten av november i svensk fallskärms hoppnings vägga, Karlsborg. Där hade jag och USK möjlighet att träffa alla chefsinstruktörer och umgås under två dagar. Med hänsyn till olyckorna var det i år extra angeläget att träffas och diskutera utbildning och säkerhet. Mötet är även till för att CI ska stärkas i sin roll och lära känna sina kollegor från andra klubbar. Många klubbar har det ansträngt på instruktörssidorna och då är det

extra viktigt med samarbete mellan klubbarna. Fokus i år låg på erfarenheter och konsekvenser från de tragiska dödsolyckorna, men även på incidenter som kunde slutat illa. CI-mötet blir startskottet för planering av kommande säsong med Safety Day i uppstarten och sedan säsongen med alla dess möjligheter och utmaningar.

Under den lågsäsong för hoppning som stundar, blir det istället en intensiv period för annan verksamhet som möjliggör att vi kan fortsätta bedriva den sport vi älskar. Vi får aldrig ge upp, utan vi måste fortsätta med vårt oupphöriga proaktiva arbete för en sund säkerhetskultur. Utbildnings- och säkerhetskommittén (USK) ser bland annat över regelverk och de centrala utbildningarna. Materielkommittén (MK) examinerar fallskärmskontrollanter och genomför ett kontrollantmöte i vinter och Flygkommittén genomför ett pilotmöte under tidig vår. Och innan säsongstart planerar Transportstyrelsen att genomföra tillsyn på den operativa fallskärmsflygverksamheten på alla klubbar (med flygplan).

Under lågsäsong kommer vi som vanligt genomföra SFF:s centrala förbundskurser.

Kurser med fastställda datum:

- BAS 17–19 februari
- Tandeminstruktörsutbildning och examination 15–19 maj
- AFF-instruktörsutbildning steg III (examination) 12–16 juni

Datum för övriga kurser kommer presenteras på hemsidans kalendarium senare.

Nu när hoppssäsongen här hemma för de flesta är över, får jag väl istället hoppas att vi ses på någon kurs i vinter! Eller kanske i en vindtunnel, eller varför inte, i luften på varmare breddgrader?!

Sven Mörtberg
SFF:s riksinstruktör

Incidentrapporter

Det är bra att det skickas in *Händelseregistreringar* ("blå lapp") och *Fallskärmsrapporter* ("röd lapp"). Det hjälper oss att få en övergripande syn på det som händer inom hoppningen och vi kan möta detta med information, utbildningar, ändringar i regelverk eller annat.

Inom hoppningen pratar vi mycket om rutiner, processer, procedurer och annat som rör vår sport. Och vi gör det av en anledning. Nämligen att säker fallskärmshoppning inte kommer av sig självt, utan att vi, du och jag, är en viktig del i detta.

Men samtidigt är vi inte mer än människor och vi är inte perfekta. Även om det bär emot att erkänna det.

Jag tänkte ta upp fyra exempel i den här artikeln att röra mig kring:

” Höjdmätaren var på från gårdagen. Kom på detta efter start och stänger av den. Får låna en av en kompis som hade två.

” Glömde att slå på Cypressen inför dagens första hopp. Blev påmind av Liftchef vid ilastning. Jag kommer att vara noggrannare med min utrustningskoll framöver.

” Årsförsta med mycket att tänka på; mer nervositet och ringrostig; glömde höjdmätare.

” Vid drag märkte jag att bröstremmen var felträdd och den öppnade sig till fullt utsträckt. Jag hade kollat mig själv flera gånger.

Foto: Sam Dergahi

Reservdragsträning i sele är viktigt för alla kategorier hoppare.

Jag tror att flera av oss känner igen det här och det finns alltid ett fönster öppet, oavsett hur liten glipa det än är, för att vi skall missa något viktigt. Jag kan själv bocka av tre av de fyra nämnda exemplen.

Att ha rutiner och kontroller är, som jag nämnde ovan, en del av en sund säkerhetskultur, och som vi även kan komplettera med till exempel "Kompiskoll".

Om du gör en "Kompiskoll" och frågar om Cypressen är på, och likaså höjdmätaren, ifrågasätter du inte någons förmåga, utan du säkerställer att de backupsystemen vi har faktiskt är på plats och igång. En avstängd Cypres, en höjdmätare, eller höjdvärnare, som stängs av under hoppet gör ingen nytta.

Jag skulle vilja se mer "Kompiskoller" ute hos oss hoppare under pågående verksamhet. Du ber inte om en kontroll bara för din egen skull utan det visar också att du tar andras säkerhet på allvar. Fyra ögon och några frågor är bättre än två och inga frågor ställda.

Nu går många av oss i vinterdvala och nästa år kommer vi ha "Safety day" som vanligt i början på säsongen. Jag skulle vilja att vi pratar om detta i våra klubbar; hur vi förbereder oss och hur vi hjälper varandra att vara delar i en aktiv sund säkerhetskultur.

Blå himmel på er.

Jesper Bergstrand,
medlem i Utbildnings- och Säkerhetskommittén

PEREGRINE

#WHATWELOVE

**PERFORMANCE
DESIGNS, INC.**

Ordförandespalten

Säsongen 2022 blev inte vad jag hoppats på, vare sig på ett generellt eller personligt plan. Personligen har en axeloperation stoppat alla planer på hoppning och det blev bara 44 hopp, men det finns ljus i tunneln med att rehab går bättre än planerat och jag räknar med att vara hoppklar inom kort. Peppar peppar...

Generellt har vi summerat säsongen under förbundskonferensen och vi ser dessvärre en nedåtgående trend avseende antal medlemmar, antal genomförda sporthopp och tandemhopp och än mer oroande en nedgång i antalet elever och nyutbildade hoppare, men samtidigt en ökning i antalet olyckor. Den här trenden måste vändas.

Temat för "ordförandesidan" på förbundskonferensen var "Tillväxt" och de stora frågorna är egentligen: "Hur får vi fler hoppare att hoppa mer?" Hur behåller vi våra hoppare i sporten? Hur tar vi hand om våra nyutbildade hoppare? Hur ökar vi vår synlighet och tillgänglighet? Hur motiverar vi instruktörer att engagera sig mer i utbildning? Hur kan vi skapa hållbar ekonomi i klubbarna? Hur kan vi samverka mer med Försvarsmakten och MSB? Hur kan vi motivera hoppare att vilja tävla? Kan vi öka vår exponering i mediaflödet och genom det rekrytera fler nya elever och tandemkunder? Kan vi effektivisera vårt hållbarhetsarbete? Kan vi samarbeta mer mellan klubbarna och på så sätt optimera användandet av sportens totala resurser som flygplan, faciliteter och instruktörer men kanske framför allt tid/hoppdagar genom att gemensamt planera event och evenemang under säsongen.

Efter två dagar av konstruktiva diskussioner, tankeväckande vinklingar och många glada skratt känner jag mig full av tillförsikt inför kommande säsong(er). Fallskärmsverige är fullt av resursstarka medlemmar som kan och vill driva detta framåt. Speciellt tar jag med mig liknelsen, gjord av en mycket erfaren hoppare, mellan oss och andra idrotter, där deras verksamheter baseras på organiserad periodiskt återkommande träning, pedagogiskt uppbyggd steg för steg och ledd av engagerade och utbildade tränare, som förbereder deltagarna till matcher och tävlingar. Medan vår allmänna verksamhet mer är som att försöka träna ett hockeylag, genom att alla kommer på allmänhetens åkning och skjuter spontana slagskott...

Vi är en del av Riksidrottsförbundet, och vi är en idrott. Det är oerhört viktigt för vårt existensberättigande i en allt mer miljömedveten omvärld. För att vara en idrott måste vi tävla och det är därför ett fokusområde inför kommande säsong. Att öka intresset för att tävla.

Som ett första steg i den riktningen har styrelsen beslutat att nästa år delta i SM med ett styrelselag. I grenen FS4 Rookie. Och vi utmanar ALLA klubbar att försöka delta med minst ett lag. Så klart kan vi få fram fyra hoppare + en kamera per klubb om vi försöker. Gärna flera. Och så ses vi alla i Skåne i juli, hoppar fallskärm, umgås, skrattar och gör SM till en happening och något man inte vill missa. Och som en bonus lägger vi till en morot, ett litet pris. Under förutsättning att det är ett nybildat lag, som inte tidigare har tävlat i högre klass än "Rookie" så kommer förbundet att betala nästa års förnyelseavgift för det vinnande laget, inklusive kameraflygaren. Så det finns även ett ekonomiskt incitament till att delta och vinna, inte bara glädjen att "spöa" styrelsen 😊.

Med det vill jag önska alla en God Jul och Gott Nytt År, och från hela SFF:s styrelse tacka för Era insatser under 2022. Nu hämtar vi kraft, och tar sats mot ett episkt 2023...

Jocke Berlin ordforande@sff.se 0704-82 18 84

Försäljning av SFF profilkläder

Varför inte unna sig en sen julklapp eller ladda upp garderoben inför kommande säsong? Funktionströjorna är perfekta för vinterns tunnelträning eller gymträning. Mössorna är supersköna och passar i alla väder. Nytt i sortimentet är en SFF-pin att sätta på jackan. Profilkläder kommer även att säljas på BAS-kursen i februari.

Profiltröja

En prisvärd rundhalsad, interlocks-tickad funktionströja i 100 % polyester. Plagget är infärgat med en metod som påverkar miljön mindre och ger bättre färgbeständighet. Oeko-tex certifierad.

Märke: Printer Red flag Active wear

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga på höger ärm och vänster bröst

Storlekar: Dam XS-XXXL, Herr XS-5XL

Tröja
200:-
inkl porto

Profilmössa

Märke: New Wave
Clique Saco

Beskrivning:

Modern mössa i dubbel single jersey.

Färger: Marinblå, royalblå, mörkgrå, röd, vit, rosa, grön

Tryck: SFF logga mitt fram

Storlek: En storlek

Mössa
150:-
inkl porto

Profilkeps

Märke: Clique, Texas cap

Beskrivning: Twillkeps i 100% bomull med kardborrejustering baktill

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult mitt fram

Storlek: En storlek

Kepp
150:-
inkl porto

Profilbuff

Märke: Beechfield, "Morf"

Beskrivning: Sömlöst, skönt material som andas

Färg: Marinblå

Tryck: SFF logga i gult

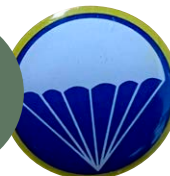
Storlek: En storlek

Buff
100:-
inkl porto

SFF-pin

Pin
50:-
inkl porto

Beställning, betalning och leverans

Beställ: Mejla till info@sff.se.

-Uppge namn, adress, artikel, färg och storlek

Betalning: Swisha till 123 319 9353 - Uppge namn, artikel

Leverans: Din beställning hanteras och postas inom två veckor om den finns i lager. I annat fall blir du meddelad om längre leveranstid.

Leverans sker via post.

Tillbaka i Karlsborg

- Förbunds konferensen 2022

Text: Penny Robertson-Pearce
och Anna Oscarson

Foto: Anna Oscarson

Tyst minut för Marcus Turula, Nils Hedström och Filip Vikström

Efter flera års uppehåll, på grund av bland annat pandemin, var Svenska Fallskärmsförbundet åter tillbaka i reservhuvudstaden Karlsborg vid Vätterns strand. SFF har sedan länge haft samarbete med Forsvarsmakten i Karlsborg och nu fick ordföranden och chefsinstruktörer insupa den anrika, militära atmosfären samtidigt som årets viktigaste sammankomst ägde rum. På lördagsmorgonen välkomnade förbundets ordförande Joakim Berlin de runt 40 deltagarna, och inledde med en tyst minut med tända ljus, för de tre som förolyckats i hoppningen under året.

Tillväxt

Huvudtemat för konferensen på ordförandesidan var tillväxt. "Hur kan vi få fler medlemmar att göra flera hopp?" Sebastian Sprill, suppleant i SFF styrelse, presenterade det han kallar den "Skånska modellen". Efter flygolyckan förra året, när Skånes Fallskärmsklubb stod utan flygplan, hamnade klubben i en sits där man var tvungna att ta ställning för hur den fortsatta verksamheten skulle se ut.

SFK valde att satsa stort, vilket efter det första verksamhetsåret med den nya verksamhetsmodellen har blivit en riktig framgångssaga. Sebastian och My Sprill

klev fram på konsultbasis och presenterade en verksamhetsidé och budget för inköp av ett större flygplan, en Cessna Caravan, och hur flygbolaget skulle få ekonomin att gå ihop. SFK är 100 procent aktieägare i Flygbolaget Kalle David AB som i sin tur anställt Sebastian och My som konsulter att driva verksamheten. Klubben har därmed fortfarande möjlighet att påverka hur verksamheten ska drivas, men behöver inte ta på sig de tunga bitarna i organisationen utan kan istället fokusera på event, elevutbildning och andra klubbaktiviteter.

Sebastian vill inspirera andra klubbar som är i liknande situation utan flygplan att våga tänka lite större, och gärna samarbeta både sinsemellan och med de större klubbarna. Det viktigaste är att det blir mycket hoppning i alla klubbar i Sverige, och att alla flygplan är i luften. Det är på marken de kostar mest pengar. Sebastian poängterade också att vi måste ta det ideella arbetet in i 2020-talet. Det vill säga att det inte behöver vara fel att ge arvodet för olika insatser och att modellen att kombinera kommersiell och ideell verksamhet visat sig vara framgångsrikt även i andra klubbar i Sverige som tillämpat det.

Hopp och medlemsstatistiken

I oktober lanserades nya SkyNet3 och i och med det en del buggar i samband med migreringen från gamla databasen. Detta har inneburit en del problem för chefsinstruktörerna att få in statistiken i tid. Trots det kunde en powerpoint sammanställas och presenteras med reservation för en del smärre felaktigheter. Det man kan se i stora drag är att medlemsantalet har sjunkit från 1309 medlemmar 2021 till 1215 medlemmar i år. Det stora tappet är bland nyregistrerade elever. Det har varit drygt 50 färre elever i år än i fjol. Det är fortfarande 20 procent tjejer vilket är samma som 2021, men betydligt färre än tidigare år där vi

legat på runt 25 procent. I stort sett har alla klubbar haft ett medlemstapp eller haft ungefär lika många medlemmar som 2021, men några klubbar sticker ut och har ökat. Det är framför allt Skåneklubbarna, SFK och Fallskärmsklubben Syd, men även Söderhamns Fallskärmsklubb i mellansverige. I hoppstatistiken hamnar vi på drygt 71 000 hopp, inklusive de 5000 hopp som gjordes under Vectorfestivalen av framför allt utländska hoppare. I dagsläget finns ingen statistik på hur många hopp som i genomsnitt gjorts per svensk hoppare under säsongen, men ordföranden fick i läxa att räkna ut detta på hemmaplan.

Dock är de flesta överens om att de flesta hoppare gjort färre hopp i år, kanske på grund av kraftigt höjda slotpriser, men också för att möjligheten att resa öppnats upp igen efter flera år av pandemi. Färre elever genererar ju även färre utbildningshopp. Även på tandemsidan har det tyvärr minskat. Åren 2019-2021 har det legat på ungefär samma antal, i snitt runt 6366 exitar och i år har det gjorts drygt 1000 färre tandemhopp, 5165. De flesta klubbar anser sig dock ha kapacitet att ta hand om fler tandempassagerare, men brist på flygplan och/eller tandeminstruktörer är det som begränsar mest.

Transportstyrelsen vill minska antalet olyckor – besökte konferensen

Foto: Anna Ocasson

Magnus Axelsson från Transportstyrelsen redogjorde för delegationsavtalet

Fallskärmsporten har haft två flygolyckor och tre dödsolyckor de senaste tre åren. Transportstyrelsen har fått påtryckningar från statligt håll om att ta tag i situationen. Myndighetens flyginspektör Magnus Axelsson besökte förbundskonferensen för att informera om delegationsavtalet. På ett bord längst fram i lektionssalen står bilderna på våra tre omkomna hoppkompisar intill tre tända ljus. Magnus Axelsson återkommer till dessa ljus flera gånger under sitt föredrag. "Vi vill inte tända fler ljus", säger han.

Svenska Fallskärmsförbundet har ett delegationsavtal från Transportstyrelsen vilket innebär att vi fått förtroende att styra vår egen verksamhet och reglera den själva. Transportstyrelsen har ansvaret och så länge vi sköter oss behöver myndigheten inte ingripa. Riksinstruktör Sven Mörtberg upplever att det finns okunskap kring vilka regler vi lyder under och bjöd därför in Magnus Axelsson till konferensen.

Dialogen mellan Transportstyrelsen och Svenska Fallskärmsförbundet har intensifierats de senaste åren med anledning av de olyckor som inträffat. Något som Magnus Axelsson ser positivt på. "Vi har aldrig haft så bra samarbete med Fallskärmsförbundet som nu. Kanske har vi tvingats till det på grund av olyckorna", säger Magnus. "När stora flygolyckor händer blir det oroligt från regeringshåll", förklarar han. Därför blev det en rad insatser efter Umeå-olyckan.

Samtidigt är TS medvetna om att det inte går att skriva så mycket mer i reglerna för att olyckor inte ska hända. Det är oftast mänskliga faktorer som ligger bakom vilket gör att fler olyckor kommer att inträffa med största sannolikhet. "Statsmaktens mål är att ingen ska dödas eller skadas allvarligt. Vi jobbar fram mer funktionsbaserade regler där större ansvar ligger på utövaren", förklarar Magnus.

Transportstyrelsen gör nu, tillsammans med SFF:s flygchef Pelle Scherdin, tillsyn av alla fallskärmsklubbers flygplan. Även riksinstruktören är inbjuden att delta. Magnus förtydligar; "Det vi tittar på är regelefterlevnad gällande de flygplan som används i fallskärmsverksamheten." Transportstyrelsen kontrollerar bland annat om det finns brister hos fallskärmsklubbarna gällande vikt och balans, kunskapen om reglerna och att reglerna tillämpas.

Miljöfond utreds i stället för utländska miljöprojekt

Sebastian Sprill, miljöansvarig i SFF, har en idé om att förändra förbundets klimatarbete. I stället för att satsa på klimatprojekt utomlands vill han starta en egen miljöfond där fallskärmsklubbarna kan söka bidrag till olika miljöprojekt.

Sedan Svenska Fallskärmsförbundet började med klimatkompensering har företaget Tricorona, som numera heter Atmoz Consulting, anlitats. Fyra kronor per fallskärms hopp, två kronor för låglift och åtta kronor per tandem har investerats i något av deras projekt. Deras företagsidé är att minska koldioxidutsläpp genom att till exempel plantera träd eller bygga vindkraftparker i andra länder. Detta för att minska koldioxidutsläpp och skapa andra värden för miljön, exempelvis minska utrotningen av olika djurarter.

"Sådana projekt kan vara jättebra men jag vet samtidigt att det finns en risk att pengar försvinner på vägen och att det är utanför vår kontroll", säger Sebastian Sprill.

När förra årets klimatpengar skulle investeras föreslog han i stället att satsa på miljövänligt flygbränsle, så kallat Bio-jet. Det kostar 35 kronor litern. Bränslet är inget som svenska hoppflygplan kan tankas med i nuläget men genom att köpa bränslet bidrar vi till att andra flygresor blir mer miljövänliga och därmed minskar koldioxidutsläppen totalt. För klimatkompenseringspengarna från 2021 köpte Svenska Fallskärmsförbundet 11 240 kilo Bio-jet-bränsle från Fly Green Fund för 281 000 kronor. Det har minskat det kommersiella flygets koldioxidutsläpp med 26 189 kilo.

Men Sebastian Sprill vill att förbundet tänker om för framtiden och presenterade under ordförandekonferensen sitt förslag. Han vill att pengarna som dras från varje hopp fördubblas. Dessa sätts in på ett konto och framöver ska klubbar kunna söka pengar från miljöfonden för olika miljöprojekt. "Det kan vara laddstolpar för elbilar, solceller på taket, gjuta en platta vid tankanläggningen eller köp av miljövänligare bränsle", säger han.

Miljöfrågan blir allt viktigare och inte minst ungdomarna är i dag väldigt miljömedvetna. Från skärmflygarhåll rapporteras det om att nya elever som söker sig till skärmflygning, valt skärmflyg framför fallskärms hoppning, just för att det anses vara mer miljövänligt. Inget beslut har fattats men Sebastian frågade ordförandena om de ansåg att han skulle gå vidare och undersöka möjligheterna för denna variant vidare. Något de tyckte.

Foto: Anna Ocasson

Vandringspriset till bästa tävlingsklubb 2022, tilldelades Fallskärm Gefle CRow Club. Chefsinstruktör Stefan Dellengård tog emot pokalen

Information från Utbildnings- och Säkerhetskommittén

Svenska Bestämmelser Fallskärmshoppning (SBF)

Under 2023 är målet att rensa upp i SBF:en och ta bort delar som inte längre är relevanta. Tanken är också att strukturera upp regelverket och få det mer sammanhängande där det som hör ihop ligger på samma ställe. På så sätt blir det mer användarvänligt. Vissa delar kommer också lyftas ut och i stället kommer man i vissa fall hänvisa direkt till tillverkarnas rekommendationer, exempelvis gällande wingsuitdräkter.

Medicinsk kommitté

Ett förslag som USK arbetar med och lagt fram till styrelsen är att tillsätta en medicinsk kommitté bestående av olika relevanta kompetenser, till exempel en flygläkare, en psykolog och en sjukgymnast. Deras uppgift blir att stötta och hantera ärenden bland de medlemmar som redan ingår i förbundet, det vill säga licensierade hoppare. Kommittén kommer även ta hjälp av extern expertis i ärenden där deras egen kompetens inte räcker till. Kommittén kommer tillsammans med USK och RI vara behjälpliga med att formulera den nya kravspecifikation som ska tas fram.

Kravspecifikation för fallskärmshoppare

Läkarundersökning i någon form motsvarande den nuvarande kommer att kvarstå med vissa mindre justeringar. Däremot kommer en förtydligad och mer omfattande kravspecifikation tas fram som underlag till undersökande eller behandlande läkare. Med stöd av det nya dokumentet som noggrant och i detalj beskriver vad för medicinska krav som ställs på

en fallskärmshoppare kan läkaren lättare fatta beslut om godkännande eller inte. Ansvaret hamnar på den undersökande läkaren i stället för som tidigare, att det blivit ett granskningsärende för SFF. Det har under åren gått åt mycket tid och resurser för att hantera en massa ärenden från icke medlemmar. Det här förslaget innebär att man i stället lägger resurserna hos våra befintliga medlemmar.

Förslag om att ändra A-licenskraven

USK arbetar med ett förslag där kraven för A-licens höjs. Idag räcker det att man genomfört elevutbildningen och sedan är man godkänd. Tanken är att lägga till några krav för att höja A-licensen värde. Vi förbättrar säkerheten genom att kunskaps- och färdighetsnivån höjs, samtidigt som nybörjaren får mål med sin hoppning. Det kan till exempel ingå ett antal HM/coach-hopp och ett antal precisionslandningar som ett led att ge den nya hopparen mer kompetens inför sitt vidare avancemang i licensgraderna. Dessa antal hopp som ska göras efter elevutbildning är inte fastställt men förslaget är att dessa ska göras med antingen hoppmästare eller erfarna hoppare/coacher och blivande AFF-instruktörer. Mervärdet i det här förslaget är inte bara för den färska hopparen utan det skapar betydligt större möjligheter för hoppmästare att utbilda och befästa sin instruktörsroll.

AFF-utbildningen

Under de utbildningar för AFF-instruktörer som genomförts de senaste åren har kursledarna sett att det ibland brister i de grundläggande kraven för att kunna bli godkänd som AFF-instruktör. Man behöver vara:

- En bra maghoppare och ha bra färdigheter
- En bra utbildare som hunnit skaffa sig erfarenhet att utbilda som Hoppmästare
- Att vara en bra pedagog är inte alltid jämfäst med bra färdigheter. Både och behövs!

AFF steg 1 ger kandidater en möjlighet att få prova på och se om man har de färdigheter som behövs, eller om man behöver skaffa sig mer erfarenhet. Det är viktigt att den som utbildas till instruktör också får många möjligheter att skaffa sig erfarenhet som utbildare. Kanske behöver en blivande AFF-instruktör även vara hjälpkursledare för att både vara delaktig i den teoretiska och den praktiska delen av elevutbildningen.

Kalottutbildning och boken Flyga Fallskärm

USK och RI kommer att utse en grupp erfarna kalottflygare för att revidera boken Flyga Fallskärm. Årets incidentrapporter pekar tydligt på att SFF behöver utbilda hoppare mer i kalottflygning och landningar. Målet är att se till att de som är och som utbildar sig till kalottinstruktörer också håller ett antal kurser varje år ute i klubbarna för att minimera skador relaterat till kalottflygning. Målet är att hålla fler kurser både för blivande instruktörer och för medlemmarna. Under CI-konferensen fick chefsinstruktörerna göra grupparbeten för att diskutera ämnet, hur vi undviker den här typen av skador. Det man kom fram till bland annat var vikten av att någon (behöver inte vara hoppledaren) dedikerat tittar på alla landningar och ger återkoppling till hopparna och vid behov utbilda.

Foto: Anna Oscarson

Alla ordföranden och chefsinstruktörer samlade på årets konferens

Skadestatistik och rapportering

Sven Mörberg, RI, presenterade slutsatser efter de två första dödsolyckorna under året. Dessa finns att läsa i olycksrapporterna som finns på hemsidan i dokumentarkivet under rubriken riksinstruktör. Den tredje dödsolyckan som inträffade den 10 september, var precis klar, och Sven presenterade den för både chefsinstruktörer och ordföranden.

Sven redogjorde även för skadestatistiken i den mån det är möjligt med tanke på att underlaget inte motsvarar verkligheten. Det är stora problem att få in både röda fallskärmsrapporter som ska skrivas vid reservdrag och skador, men också blå händelseregistreringar som gäller incidenter där det kunde gått illa. Dessa rapporter är precis lika viktiga eftersom de hjälper RI och USK att se trender inom hoppningen

som resulterar i tillbud och kan då sätta in utbildning och förebyggande åtgärder. Papperssystemet är dock föråldrat och Sven tittar på olika alternativ, till exempel att ta del av det norska digitala system där rapporterna görs via en applikation i mobilen. Målet är att i framtiden kunna övergå till detta, eller liknande system, med förhoppning om att rapporteringsviljan ökar.

Övrig information från riksinstruktören

Media

Sven delade med sig av sina erfarenheter med media i samband med olyckor. Det är viktigt att etablera en respektfull kontakt, att visa förståelse för deras arbete. Var proaktiv; berätta vad man kommer att göra och vad man har gjort. Äg narrativet; gå inte in i försvarsställning. Det är viktigt att ha en genomtänkt plan i klubben för vem som ska ta hand om media i händelse av olycka och att vara förberedd. Det är viktigt att inte spekulera. SFF kan alltid vara ett stöd i mediakontakter, men för att kunna vara förberedd behövs information till Sven från klubben, om något hänt.

Materielkommittén (MK)

SFF har sedan ett par år en väl fungerande materielkommitté som Sven passade på att berömma. Alla ärenden, som materielvarningar, typgodkännanden med mera hanteras snabbt och smidigt. Materielhandboken har uppdaterats tre gånger under 2022 och provet för fallskärmspackare är omarbetat. Serviceintervallet för AAD har ändrats, livslängden för systemen har förlängts till 25 år och nytt förslag på packutbildning i två steg har påbörjats. SFF är numera också ansvarig för utfärdande av behörigheter för så kallade fallskärmstekniker. Kontrollanterna kommer att ha sitt årliga möte den 12 februari och Sven har gett dem i uppdrag att göra en utredning avseende eventuell rekommendation av höjning av aktiveringshöjd för räddningsutlösare.

Uppvisningar

Nya föreskrifter och regler på gång från Transportstyrelsen. Uppvisningsläger under 2023 kommer planeras in. SFF kommer med största sannolikhet också att få behörighet att utfärda uppvisningsledarbehörighet för uppvisning fallskärms hoppning, vilket tidigare utfärdats av TS. Utbildning kommer tas fram för detta.

Rullningsövningar och reservdragsträning

Foto: Sven Mörberg

Thomas Nyberg från Sundsvall övar rullning i träningshallen

Efter middagen på lördagen fick alla chefsinstruktörer samlas i träningshallen där det tränats fallskärmsrullningar i årtionden, för alla som gjort sin fallskärmsjägarutbildning i Karlsborg. Militär hoppmästare från Specialförbandens fallskärmsskola höll i utbildningen. Förutom att alla chefsinstruktörer fick testa "ringarna" (en sorts trapets) fick de även bra tips om hur vi utbildar i rullning hemma i klubbarna. Under helgen poängterade även Sven vikten av att ALLA tränar både rullningar och även reservdrag i selen, inte bara elever och färska hoppare. Även erfarna hoppare behöver regelbunden träning, upphängd i selen där det blir lite mer autentiskt, än bara några dummydrag på marken före ilastning. Två av årets olyckor visar tydligt att detta är något som det måste tränas mer på. Man kan ha tusentals hopp, men reservdrag har man i regel inte särskilt många under sin hoppkarriär. Man kan bara bli bra på något man övar mycket! Dagen efter rullningsträningen diskuterades det i CI-gruppen om vikten av föregångsmannaskap, det vill säga att även de mest erfarna föregår med gott exempel genom att delta i reservdragsövningar och rullning, för att nämna några exempel.

Sven Mörberg och Joakim Berlin

Foto: Anna Oscarson

Röster från ordförandesidan och CI-sidan

Foto: Anna Oscarson

Alexander Karlsson,
vice ordförande i Smålands Fallskårsklubb

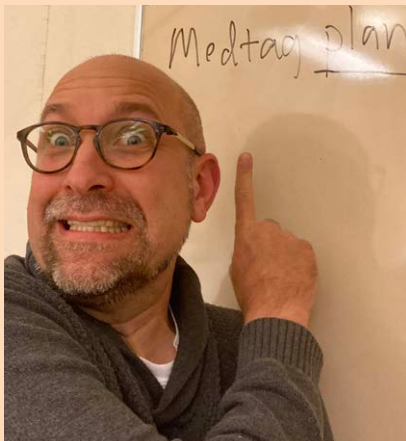
Vad ska vi göra för att bli fler?

"Anamma fadderskap. Ha någon som vägleder en genom början av karriären."

Hur får man ett positivt flyt i klubben som ni verkar ha i er klubb just nu?

"Vi involverar våra elever så mycket vi kan. Vi lagar mat gemensamt och ser till att eleverna kommer in i gemenskapen. En festkommitté anordnar en bal i slutet av säsongen där olika utmärkelser delas ut. Ett pris går till den som köpt flest Billys från markan – ett pris jag tog hem i år."

Foto: Anna Oscarson

Amos Hedberg,
ordförande i Sundsvalls Fallskårsklubb.

Varför har ni inget flygplan?

"Vi har haft en bra lösning tidigare med en pilot som också varit flygplansägare. När han slutade hade vi ingen tanke på hur vi skulle lösa det. Under pandemin har vi dessutom haft tillräckligt med att försöka hålla klubben levande."

Vad har ni för planer för att få till hoppning kommande säsong?

"Vi har startat ett samarbete med närliggande klubbar, Umeå och Östersund. Vi ska komma i kapp med vår planering och sätta upp en tydlig målsättning gällande elever. Bänkås Family Week behöver vi köra i stor skala och hoppas att vi kan få till det nästa år. Förhoppningsvis kör vi gemensam hoppstart med andra Norrlandsklubbar under Extreme Sports Gathering. Det finns också planer på en Norrlandscup och gemensam Safety Day."

Foto: Penny Robertson-Pearce

Johanna Nihlén,
tillträdande chefsinstruktör i Fallskårsklubben Syd

Vad vill du ta tag i när du tillträder som CI?

"Jag vill fortsätta det gedigna arbete som Mats Edström gjort under 13 år. Vi har en bra kultur med en mjuk och snäll stämning där vi hjälper varandra att bli säkrare hoppare. Jag vill jobba mer med kalottflygning och landningar, vi måste generellt bli bättre på det! Vi ska även bli bättre på att skriva blå rapporter för att kunna utbilda förebyggande. Vill också se över det här med kameramontage."

Vad har varit mest givande på konferensen?

"Alla diskussioner kring säkerhet har varit väldigt givande. Det är ett bra erfarenhetsutbyte att träffa andra chefsinstruktörer. Jag vill även samla ihop all kompetens hemma på klubben för att få hjälp att dela kunskap och erfarenheter till nyare hoppare."

Vad tar du med dig hem?

"Jag vill införa fler sammankomster i stil med Safety Day även under säsongens gång. På det sättet kan man samla upp alla nya hoppare som utbildas under året, annars får de ju vänta ända till BAS-kursen och Safety Day året efter. Här kan man då träna till exempel rullningar, reservdrag, prata om turbulens, utelandningar, att landa i sidvind och så vidare. Önskemålet är att ALLA är med. De erfarna kan också behöva öva till exempel reservdrag, men även finnas med och bidra med kunskap och kompetens."

In Memoriam – Filip Vikström

Filip Vikström blev förälskad i fallskärmshoppning direkt och hittade ett hem på Aros.

Att skriva om Filip är lätt och att minnas får oss att le, men att skriva 'in memoriam' är svårt och tungt. Filip lämnade oss allt för ung och allt för snart efter att han hade hittat fallskärmshoppningen. Han hade så mycket mer att ge och få av sporten han älskade.

Filip blev på kort tid en naturlig del av klubben, en riktigt nära vän och en inbiten hoppare. Han var drivande, talangfull och framåt, men också genuint ödmjuk och snäll. Vi kommer alltid minnas hans glädje och godhet, som han alltid så varmhjärtat delade med sig av. Han var den bästa klippan, stöttepelaren och hejarklacken, och lyfte gärna andra framför sig själv.

Filip älskade det han fick på Aros, hoppning och gemenskap, och han hyste en stor tacksamhet över att ha hittat hit. Under vår korta månad på klubben fick vi uppleva riktig lycka. En lycka som lös i Filips ögon, de ljus som fortfarande lyser inom oss, nära och kära, vänner och familj. Ett ljus som aldrig kommer slockna, för han är alltid med oss.

Filip, vi vet att du flyger vidare tillsammans med oss, genom luften, i vår blå himmel.

Malin Seller

Kurskamrat och vän

NYFIKEN PÅ

Rikard Rodensjö

Text: Pixine Lyckner

Han har, med olika lag, innehaft landslagstiteln i elva år och ständigt kämpat för att bli lite bättre, komma lite längre och utvecklas lite till. Vi presenterar den drivna men ödmjuka vinnarskallen med både hjärta och mängder av SM-medaljer av guld. Det här är Rikard Rodensjö.

RIKARD RODENSJÖ

Ålder: 47 år

År i sporten: 21 år började 2001 i juni

Antal hopp: cirka 6500

Utrustning: har två stycken Icon riggar med PD Valkyrie 79

Familj: Sambo (snart fru) Anne Eliasson och sönerna Måns 2,5 år och Anton 10 månader

Favoritbok: läser inte så mycket böcker, men Jan Guillous serie om Hamilton och Arn är bra

Det här vet ingen om mig: Har bestigit de högsta bergen på 3 kontinenter. Afrikas Kilimanjaro, Europas Elbrus och Australiens Mount Kosciuszko

En av de spektakulära hoppen över Palmön med laget Bardagi, VM i Dubai 2012.

Rikard växte upp med mamma Ingvor, pappa Kent och syskonen Annika och Niklas i Sundbyberg. När Rikard var tolv flyttade familjen till ett radhus i Sollentuna och där bodde han kvar tills han fick sin första egna lägenhet i Upplands Väsby efter gymnasiet, där han utbildat sig till elektriker. Efter skolan blev det tio månader värnplikt på Gotland som pansarvagnsförare, och därefter arbetade han som apparatskåpsbyggare. Det var ont om elektrikerjobb just då på grund av en svacka i byggbranschen men efter två år fick han, genom en kontakt till pappa Kent, äntligen jobb på en stor elfirma. Där träffade han Claudio Ramirez som försökte värva honom till Stockholms Fallskärmsklubb, av ingen mindre anledning än att de behövde en elektriker på klubben. Rikard var lite lockad men det blev ingen kurs förrän året därpå. Av Claudio, som gått den konventionella utbildningen, blev han rekommenderad att välja AFF för att bli färdig snabbt.

Färdigbakad hoppare på sex dagar

Och det blev han. I slutet av juni 2001 började han med teorin på en torsdag, började hoppa på söndagen och blev färdig på tisdagen. Då hann han även med att göra ett omhopp på nivå tre. "De andra i kursen åkte hem på grund av dåligt väder så instruktörerna, bland annat Ola Jameson och Niklas 'Turbo' Eklöf, var väldigt drivande för att jag skulle bli klar", skrattar

JOHAN 'SMÖGEN' EDVALL OM RIKARD:

Jag lärde känna Rikard 2009 när vi bildade FS4 laget Team Bardagi. Jag visste knappt vem den hårde killen med skägget var, men det dröjde inte många minuter förrän vi klickade ihop som ler och långhalm. Rikard är min absolut bästa vän och jag är så glad att fallskärms hoppningen förde oss samman. Under åren har vi gjort fantastiska äventyr både inom sporten, men också utanför som till exempel bergsbestigningar, bromance vacation till Costa Rica och så vidare. Rikard med sina piercingar ser ju rätt tuff ut men jag lovar, han är en av de snällaste personerna i denna värld! Med ett stort hjärta och sitt lugn, är det svårt att ogilla denna fina kille. Rikard är en fantastisk ambassadör för fallskärmsporten med sitt stora engagemang för FS-hoppning och alla hans prestationer.

Rikard. "Och jag körde på, att hoppa fallskärm var den bästa känslan jag någonsin haft, jag ville bara upp igen!"

Det enda som bromsade framfarten var packningen. "På den tiden köpte inte eleverna packjobb utan vi fick direkt lära oss att packa och hoppa våra egna packningar", berättar han och minns långa, svettiga packsessioner första året i Gryttjom. Rikard var helt klart 'hooked' på fallskärms hoppning och spenderade resten av sommaren och alla helger på klubben.

Ständigt sökande efter progression

De första 40-50 hoppen gjorde han ensam. "Det var roligt att hoppa men kanske inte så utvecklande", menar han, och var inte sen att anmäla sig när Claudio tipsade honom om Basic Camp. Basic Camp var ett magflygarläger som hölls årligen i Gryttjom. Lägre bestod av två veckor individuellt hoppande med världens bästa coacher och sedan en vecka med lagcamp. De som inte hade lag blev indelade i grupper i liknande nivå och hoppade på som ett lag under veckan. "Det var en fantastisk utvecklingsmöjlighet, jag var med sex-sju år och säsongen i Gryttis startade liksom varje år med Basic Camp."

Det blev mycket fyrmannahoppning och vintern 2003 planerade Martin Askelin, Mikael Gustavsen, Helena Hanses och Mickel Fredriksson att åka till Orlando

och tunnla kommande vår. Dock skadades Mikael, och på Stockholm Film Festival fick Rikard frågan om inte han ville åka med istället. "Det blev starten på mitt första lag, Sweet4, och vi hade Kenneth Eriksson i dåvarande svenska landslaget Phoenix som coach", berättar Rikard.

Första laget

Sweet4 hoppade tillsammans och tävlade under 2004 till 2007. På den tiden var det mycket tävlingar i Sverige, Svenska Cup-tävlingar inför SM och det blev en hel del tävlande på olika klubbar. "Det är väldigt stor skillnad på att träna och att faktiskt tävla. Det är viktigt att få träna på själva tävlingsmomentet, när det verkligen gäller", menar han.

Sweet4 hade ungefär 11 i poängsnitt och laget hade väldigt roligt tillsammans. Men under ett lagmöte 2007 enades de om att splittra laget då Rikard och Martin ville satsa mer än de andra kunde och ville.

Därefter letade de nya medlemmar och värvade Emil Einarsson och Felix Wallberg och laget Evolution föddes. Året därpå lyckades de slå Blue Spirit, som under året varit favoriter som landslag, med nästan en poäng i snitt på SM. "Det var häftigt, att ta hem första VM-biljetten!", ler Rikard.

"Bombastiskt!"

Att få åka till Frankrike och tävla i VM var en speciell och härlig upplevelse. "Det var stort att få komma ner, det var så mycket större,

"Att hoppa fallskärm var den bästa känslan jag någonsin haft, jag ville bara upp igen!"

Rikard och bästa vännen Smögen vid hotellpoolen på deras lyxresort där de bodde när de tävlade i VM i Australien 2018.

så mycket mer folk, sådan härlig stämning”, minns han. ”Invigningen var bombastisk.” Rikard skrattar till och berättar om hur de alla gick i en parad genom hela staden, Maubeuge. Från en park, genom gator och över torg och hela sträckan, på cirka tre kilometer, kantades av publik. ”Det var verkligen en upplevelse!”, ler han.

Dock stötte laget på patrull då flygplanet var en Porter med dörren på högersidan, samt hade låg vinge över dörren. De hann inte öva särskilt mycket på plats men fick tips av sina gamla Basic Camp-coacher att träna in två olika exitar och köra på dem oavsett program. ”Vi tappade ju ett poäng per hopp av att gå av i fel formation, men vi var ändå nöjda med att vara där och vi hittade våra konkurrenter som var på vår nivå.”

Nästa nivå

Evolution hoppade tillsammans i två år och lagmedlemmar byttes ut under tiden. Vintern 2009 bildades således ett helt nytt lag, Bardagi. Bardagi bestod, utöver Rikard, av Seth Ericson, Mikael Kaulanen och Johan 'Smögen' Edvall. Bardagi var ett givet landslag och satsade rejält. De åkte på tunnelresor, hoppresor och tränade hårt på att stappa upp ytterligare, förfina tekniker och hela tiden bli bättre. ”Det kändes verkligen att vi lyfte en nivå med Bardagi, att vi började bli riktigt bra och kunde använda nya tekniker, röra oss mindre, förfina blocktekniker och så”, berättar Rikard. Med ett skratt lägger han till, ”efter många år av tragglande!” Bardagis sista tävling tillsammans blev VM i Dubai 2012. Även det en häftig upplevelse. ”Det var påkostat och annorlunda, vi landade längst ut på 'Palmön' och blev hämtade med fina motorbåtar som körde oss in till land. Det var spektakulärt. Och häftigt!”

Efter VM i Dubai kände sig Bardagi klara. Sista året var väldigt intensivt med åtta träningsveckor, och där och då kände de alla att det var slutet för laget. Rikard hade då, i olika lagkonstellationer, haft titeln landslag i fem år, 2008-2012.

”Det var häftigt, att ta hem första VM-biljetten!”

Från FS till VFS

Efter Bardagi blev Rikard och Smögen erbjudna att hoppa i laget Hexagon, vilket de gjorde i två år men det tog aldrig riktigt fart. Rikard och Smögen var fortfarande sökande, de ville mer, komma längre och under 2015 startade de VFS-laget Vikings. ”Det blev mycket vindtunnel för jag kunde inte friflyga”, skrattar Rikard, ”det tog 1,5 år innan vi var någorlunda okej och Kwansta som vi tävlade mot var alldeles för duktiga.”

SM på Fallskärmsklubben Aros 2017, Rikard med gulmedalj i FS4 samt silvermedalj i VFS

Vikings bestod av Rikard, Smögen, Henrik Runbjörk och Jonas Sjöberg. ”Smögen och Runbjörk var helt klart de bästa i laget. Inte så konstigt att Henrik nu fått en ordinarie plats i Kwansta Kwattro”, säger Rikard.

Laget som bara skulle tunnla och ha kul

I samma tidsera, inför Sveriges första SM i vindtunnelflygning, startar också ett nytt FS4-lag ”som har roligt och tunnlar”. Laget är ett renodlat tunnlag. På FS4-fronten har VOLO tagit över som landslag och laget som enbart skulle tunnla bestämmer sig för att utmana dem i SM utomhus. VOLO stod som segrare även detta år men det blev deras sista SM.

Grabbarna i det utmanande laget, Rikard, Smögen, Martin Bäcklin och Ulf Liljenbäck fungerade bra ihop. ”Vi blev bra rätt snabbt och det var roligt att lägga ner tid på att bli bättre och vi var alla sugna på att komma tillbaka till FS4 utomhus”, berättar Rikard.

2017 gled alltså Echochamber, numera Echochamber Oceanside, upp på FS4-himlen och har stått som ensamma segrare, med god marginal, på de svenska mästerskapens

FS4-prispallar sedan dess. Dock med lite olika laguppställningar. Martin la riggen på hyllan 2017 och tävlade enbart inomhus och Mattias Nord ersatte honom utomhus, och de senaste åren har Smögen haft paus på grund av ryggskada. Men lagom till SM Indoor som gick av stapeln i november, förändrades Echochambers originaluppställning. Och de vann, med marginal.

MIKAEL KAULANEN OM RIKARD:

Jag har känt Rikard sedan någon gång runt 2005-2006. Men det var inte förrän vi började i samma lag 2009 som jag riktigt lärde känna den ödmjuka, lite tysta men väldigt målmedvetna killen. Jag hade då förmånen att hoppa i samma lag med Rikard under fyra år. Klart var att Rikard vill bli så bra det går, älskar att hoppa fyrmanna och är en riktig slitvarg. Och totalt orädd att utmana när det kommer till tävling, vilket är en trygg kraft att ha när man som gäng ska ut och prestera. Det driv och den kärlek som Rikard har för fallskärms hoppning och framförallt för fyrmannahoppningen är ytterst sällsynt. Han har antingen jagat landslagsplatsen eller haft den själv i över 15 år! Samt resultatet och rekorden han radat upp i dessa lag talar för sig. Det om prestationerna om denna hoppmaskin han är. Som den lagkamrat och kompis jag lärt känna är han den ödmjuka, snälla och lugna killen, med en något skruvad hantverkarhumor bakom allt det där. Så länge man inte anförtror honom att agera reseplanerare, är han duktig på allt han tar sig för. Jag saknar verkligen att hänga och hoppa med Rikard, vilket det blivit alldeles för lite av under senare år.

Guldmedaljerna i SM 2018 gav dem biljetten till deras bästa VM, i Australien. Där kom de på en femteplats och det var ungefär samma lag de slogs mot då, som de kämpade mot i VM i Arizona i höstas, då med Ann-Marie Jarzebowski istället för Smögen.

Familjen

Samma år som VM i Australien träffade Rikard Anne Eliasson i Gryttjöm, och de båda föll för varandra direkt och umgicks flitigt. Rikard bodde i Traneberg och Anne i Stockholm och de började leta gemensamt boende redan våren därpå, och ett år senare, i augusti, kom första sonen Måns. "Det är fantastiskt att vara pappa", säger Rikard som nu är föräldraledig med parets andra son, Anton, som fyller ett år i januari. I somras friade Rikard till sin Anne och det vankas bröllop i början av nästa sommar.

Rikard har alltid haft en fin relation till familjen. Mamma Ingvor (som nu gått bort) och pappa Kent har alltid sagt att man ska göra det man vill göra och accepterade snabbt hoppningen, Niklas, Rikards två år

äldre bror, har själv hoppat i många år och varit kameraman för de flesta av Rikards lag genom tiderna. Rikards lillasyster, Annika, oroar sig lite ibland men är stolt över storebroderns framgångar, såklart.

Han gör annat än att hoppa

Rikard är än idag elektriker. Efter många år med egen firma och några år med bolag ihop med en vän, har han åter tagit en anställning och trivs bra med jobbet. På fritiden tycker han om att träna, springa, resa och bestiga berg. Och ja, visst har det blivit några tävlingar utanför fallskärmssporten också, som Tjurruset och Tough Viking. Men allra helst hittar han på roliga saker med bästa vännen, tillika lagkamraten, Johan 'Smögen' Edvall.

"Det är väldigt stor skillnad på att träna och att faktiskt tävla."

Framtiden

Stundande bröllop, pappa till två och ny SM-medalj att polera. Echochamber Ocean-side ser ut att hålla fast vid originalteamet framöver, åtminstone i inomhustävlingarna och det ser ljusst ut för det svenska fyрманalandslaget. Men de ser gärna tillväxt av tävlande lag och utmanare. Rikard har all-

Foto: Kent Rodensjö

Sommaren 2021 fick vi farsan att vara barnvakt en hel vecka medan jag och Anne hoppade tillsammans

tid drivit framåt, sökt nya möjligheter att utvecklas, bli bättre och att tävla verkar vara lika naturligt som att andas för honom. Så om du vill tävla, få tips om progression eller har andra frågor, ryck tag i honom. Som Smögen säger ser han kanske lite tuff ut med sina piercings, men han är ödmjuk och pedagogisk och uppskattar drivna vinnarskallar. ■

Foto: Privat arkiv

Rikard på toppen av Kilimanjaro med Smögen i februari 2015

**ANNE ELIASSON
OM RIKARD:**

Det första hoppet vi gjorde tillsammans trodde jag skulle bli vårt sista. Jag hade öppen hjälm, och i exit gick vi aningens tätt så våra huvuden krockade lätt. Kändes knappt, så jag tänkte inte mer på det. Men under hoppet märkte jag att Rikard såg mer och mer bekymrad ut.

Först var jag orolig att något var fel 'på riktigt', det vill säga att han sett något fel på riggen med risk för fel-funktion. Men nej – det var inte något akut i hans blick, han såg bara mer och mer obekvämt ut i situationen. Jag förstod inte varför – vad gjorde jag för fel? Jag var ju A-certare och han hade tusentals hopp, så jag antog att det var något fel jag gjorde som gjorde att han såg så bedrövad ut. Var jag så dålig att han inte kunde dölja hur miserabelt hoppet var ens under en minuts frifall?

När jag landade insåg jag vad vad som gått snett. I exit hade jag slagit upp läppen, och hela undre halvan av mitt ansikte var efter frifall helt rött av intorkat blod. Jaha, sjukt pinsamt tänkte jag – han kommer ju aldrig mer vilja hänga med mig. Men fel hade jag, och nu fyra år senare har vi flyttat ihop, har två fantastiska små söner och ska gifta oss i vår.

Efterlängtd BAS-kurs

Text: Pixine Lyckner

Vlad Moskovkin

Adam Hasselwander

Maja Lindeberg

Efter pandemi och uppskjutna datum var det äntligen dags för BAS-kursen på Bosön igen. En helg som traditionsenligt består av möten, utbildning, kontemplation, reflektion och fikapaus. Vi har träffat tre olika BAS-kursdeltagare, Vlad Moskovkin från Sundsvall, Adam Hasselwander från Aros och Maja Lindeberg från Skånes Fallskärmsklubb och hört oss för om deras upplevelse av kursen.

Andras perspektiv överst på listan

Alla tre är rörande överens om att BAS-kursen var lärorik, informativ och rolig. Det de uppskattade mest var gruppsamtalen där man tillsammans fick reflektera fritt i ett öppet och stöttande klimat.

Maja: "Det jag verkligen uppskattade med BAS-kursen var att det var mycket diskussion och reflektion i mindre grupper kring risker och olika säkerhetsaspekter i vår sport. Både våra kursledare och personer i gruppen delade med sig av sina erfarenheter och kunskaper och man fick infallsvinklar från olika grader av erfarenhet. När man diskuterar och reflekterar på det sättet, upplever jag att man går ut som en mer självständig individ som fått förståelse för sina egna gränser och därmed gör sin egen bedömning."

Adam: "Det bästa med BAS-kursen var diskussionerna med alla andra hoppare efter varje moment. Det var bra att få så många nya perspektiv! Jag tror det berodde på den öppna stämningen och att diskussionerna inte handlade om rätt och fel utan mer om egna upplevelser och reflektioner kring dem."

Alla tre upplever att de lärt sig massor och uppskattade att få ta del av andras reflektioner.

Insikter och skärpt säkerhetstänk

Adam: "Man fick också insikt i att vi nya hoppare är en väldigt stor del av de totala antalet hoppare, och därför har en stor påverkan på sporten inte minst när det kommer till säkerhetstänket. Vilket i sin tur för med sig ett stort ansvar men också möjligheter att förändra."

När jag frågar vad de tar med sig till sin egen hoppning framöver ligger fokuset på säkerhet.

Maja: "Det jag kommer ta med mig i min hoppning till följd av BAS-kursen är att vara ännu mer förberedd; veta vilka jag ska hoppa med, vilken erfarenhet alla har, vad vi ska göra. Och prata om riskerna; vad som kan hända och hur vi agerar då. Det är viktigt att inte överskatta sin egen förmåga. Även om vissa saker tillåts, eller inte är reglerade, betyder inte det att det är dags, att det är rätt i tiden eller att man ska göra det. Jag tar också med mig reflektionerna kring hard-deck, att verkligen ha en fast besluts höjd där man lägst kämpar med sin felfunktion. Och oavsett hur lite jag har kvar av exempelvis en snodd, ska jag aldrig gå förbi min hard-deck."

Vlad: "Jag kommer fortsätta förbättra mitt tänk kring säkerheten och vara mer uppmärksam på mina beslut kring olika situationer jag utsätts för."

Adam: "Kursen har fått mig att börja fundera ytterligare över risker i den vardagliga hoppningen och vad man kan göra för att minimera dem. Jag tar med mig att vara fortsatt uppmärksam och att vi hoppar tillsammans och också ansvarar över säkerheten tillsammans."

Det är viktigt att ha mål med sin hoppning

Vlad: "Mina mål med nästa säsong är att besöka fler 'dropzones' runt om i landet och träffa nya hoppare. Kanske delta i ett och annat camp. Jag vill också skillsträna och utvecklas inom samtliga discipliner inom hoppningen."

Adam: "Mitt mål är att hoppa ännu mer och debutera i SM både i tunneln och utomhus med FS4-laget Team Tvärvind!"

Maja: "Mina mål för nästa säsong är att hoppa på och fortsätta utvecklas i min hoppning, framförallt inom friflygning. Jag ser också fram emot min C-licens; att börja filma själv och skapa fler fallskärmsfilmer. Och framför allt, ha en hoppssäker och därmed väldigt rolig säsong 2023!"

På frågan om de saknade något under kursen eller hur den skulle kunna bli bättre svarar de att de är väldigt nöjda.

Adam: "Kursen kändes kort trots att man var helt slut på söndagseftermiddagen och man pratat om nästan allt inom sporten. Jag skulle vilja ha någon slags uppföljning, möjligen flera mer nischade kurser efter BAS-kursen för att fördjupa kunskapen inom olika områden."

Maja: "Om jag ska nämna något som jag vill att nästa års kurs tar med sig, är det att även ha ett ämne där man pratar om olika mål man kan ha i sporten. Och de olika rollerna inom fallskärms hoppningen och vad dessa innebär för individen själv och andra runt omkring. Det vill säga bland annat vad det för med sig för ansvar när man har en viss utbildning; hoppleddare, hoppmästare, kursledare/instruktör, tandeminstruktör."

Maja: *Till sist vill jag rikta ett otroligt stort tack till mina kursledare, ni inspirerar mig! Och Tack till Svenska Fallskärmsförbundet för en bra anordnad kurs och alla hoppare som bidrog till givande reflektioner och diskussioner. Sedan, stort Tack till alla som delar med sig av sina erfarenheter och kunskaper, det behövs för att vi alla ska utvecklas!* ■

Sjätte SM:et i Indoor skydiving – nu i Bodyflights regi

Text: Penny Robertson-Pearce

Efter fem svenska mästerskap som SFF arrangerat, med hjälp av tävlingskommitténs ordförande Lena Kaulanen och under-teknad, har nu själva organiserandet lämnats över till Bodyflight. Utomlands har det alltid varit vindtunnlarna som arrangerat tävlingarna och så kommer det även se ut i Sverige framöver. Micha Velasco, VD på Bodyflight säger: "Vilket fantastiskt SM! Att tävla är att föra sporten framåt. Vi hoppas på fler tävlingar i olika discipliner och kommer att jobba för att få till det."

Pixine Lyckner, som utsågs av Bodyflight att ansvara för arrangemanget, säger: "Det var väldigt roligt att få förtroendet att arrangera ett Svenskt Mästerskap!" Hon vill också ge en stor eloge till alla som var delaktiga. "Jag vill verkligen tacka all härlig personal som såg lösningar i stället för problem, och jag vill även rikta ett stort tack till tävlande, publik, förbundet och alla som hjälpte till." Planeringen inför nästa SM är redan på gång i tanken berättar Pixine. "Nu efter det första SM:et har jag redan påbörjat en lista på hur vi ska göra det ännu bättre nästa gång."

Själv tycker jag det kändes skönt att lämna över stafettpipen och är glad att tävlingen blev så lyckad. I och med detta sjätte tunnel-SM, blev det även min sista insats som tävlingschef. Extra kul då att arrangemanget verkligen har hållit hög klass och att stämningen var på topp.

Echochamber övertygade och tog hem guld som förväntat

Liksom förra året var det bara fem anmälda lag, tre i FS4 (formationshoppning på mage) och två lag i vertikal formationshoppning, det som kallas VFS. Tävlingen delades in i tre omgångar där tre hopp genomfördes på fredagskvällen, efter både det inledande tävlingsmötet och inflygningen. På lördagen gjordes de fyra följande hoppen före lunch och på eftermiddagen återupptogs tävlingen klockan fyra med de avslutande hoppen. Echochamber som återgått till originaluppställningen i indoor har därmed välkomnat tillbaka Martin Bäcklin och Johan "Smögen" Edvall. Laget inledde starkt och behöll ledningen genom hela tävlingen. Aurora, som tränat flitigt under året både utomhus och inomhus, gjorde också en mycket bra tävling. Även om poängen inte riktigt räcker hela vägen fram för att börja tampas om guld, var silverplatsen väldigt övertygande. Fin flygning och bra flyt rakt igenom. Laget Edge, som haft uppehåll några år, var åter tillbaka i tunneln, men med en sent insatt reserv.

Reserv i sista stund

När Edge stod utan sin ordinarie lagmedlem Kenneth Eriksson på grund av skada, blev goda råd dyra och dagen före SM ryckte Katarina Sonnevi in som ersättare. Hon hann flyga med resterande laget ett pass på torsdagskvällen och på grund av viktskillnaden med övriga i laget, fick hon hänga på sig både viktväst och viktbalte, med totalt 14 kilo bly. Med tanke på förutsättningarna gjorde även Edge en mycket bra laginsats.

I VFS-tävlingen såg det ungefär ut på liknande sätt som i FS4 där landslaget visade sin höga klass genom att hålla ledningen genom hela tävlingen och avsluta på en solklar guldplats. Kwansta Kwattro, som kommer från Skåne, har ett lagnamn som inte alla känner till hur det kommit till. Kwansta är med dialekt hur Kristianstad låter, om de säger det på sin allra bredaste skånska. Hur som helst gjorde de en stark tävling med jämna och fina insatser. Motståndarlaget Blockbusters kämpar på för att komma ifatt, men ligger några år efter i träning. De är dock ett väl sammansvetsat gäng som har nära till tunneln och som säkert kommer träna mer inför kommande tävlingar.

Bodyflight Open – en riktig publikfriare

På lördagseftermiddagen och kvällen, när de tre sista rundorna skulle avgöras i SM, drog även tunnels egen tävling i gång, Bodyflight Open. Först tävlades det i Dynamic solo speed, som inte är enligt FAI:s regler och därför inte kunde vara en SM-tävling. Men det bjöds på både snabba och fartfyllda rundor, vilket var väldigt publikfriande. Tunneln sjöd av härlig stämning med bra musik och entusiastisk publik. Ännu mer fart blev det på publiken när freestyle-tävlingen kom i gång. Där hade nämligen publiken rösträtt och det blev en spännande uppgörelse mellan André Persson, Hercules Östberg och Olle Falk. När publiken fått säga sitt, genom ett röstlappssystem i olika färger, utsågs till sist Olle Falk som välförtjänt segrare. Efter tävlingen ordnades ett så kallat "huckjam"

som är till för de som vill tunnla på ett kul och lättsamt sätt tillsammans med vänner. Kvällen avslutades enligt tradition med både prisutdelning och avslutningsfest.

Expertkommentatorer

För att förhöja stämningen och upplevelsen för publiken, hade Bodyflight satsat på ett mycket bra högtalarsystem både för musik, tävlingschefens call men framför allt till de som anlätas att kommentera tävlingen. Välkända Petter Mazzetta och Per Nissborg stod för att kommentera VFS och Bodyflight Open och Peter "Törna" Törnrestam presenterade allt man kunde tänkas vilja veta om FS4 och lagen som deltog. Riktigt kul inslag och något som gjorde det hela aningen mer begripligt även för den oinvigda publiken, som också fanns på plats.

Nästa SM planeras någon gång i mars eller april 2023, och vi ser fram emot en uppföljning av SM i Bodyflights regi. ■

Kwansta Kwattro i full aktion

Foto: Lena Kaulanen

Glada guldmedaljörer i Echochamber. fr v. Martin Bäcklin, Johan "Smögen" Edvall, Ulf Liljenbäck och Rikard Rodensjö

"Ett väl genomfört SM av alla inblandade, tävlande, funktionärer och publik! Med en mycket dedikerad tävlingsarrangör i spetsen flöt allt på utan större incidenter, förutom vädret utanför kanske. Det var roligt att se tunneln så full av liv och rörelse och jag ser fram emot nästa SM!"

– Stefan Burström, teknikansvarig

"Jag är väldigt imponerad över hur bra det här SM:et var! Det var nytt, ösigt, roligt och väldigt uppskattat med speakers. Jag tyckte om upplägget, att man delade upp tävlingen i tre delar och jag är nöjd med vår insats att utmana Kwansta. De är bättre än oss men det var roligt att tävla igen! Och jag är imponerad över Pixie som arrangerade, det behövs lite nytänk ibland."

– Tim Cifuentes Vargas, Blockbusters

Aurora, fr v. Bodil Almgren, Åsah Helenius, Zoltan Hübsch, Filippa Ebersjö

Edge, fr v: Mats Olofsson, Martin Askelin, Peter Mårtensson och Katarina Sonnevij

Kwansta Kwattro, fr v. Adrian Cederholm, Jesper Forsman, Henrik Runbjörk och Johan Svensson.

Blockbusters, fr v. Artur Kransengren Buracki, Andreas Bergström, Viktor Zetterström och Tim Cifuentes Vargas

Resultat

FS4 Open

1. Echochamber Oceanside SF	snitt: 25,1
2. Aurora FKA	snitt: 20,7
3. Edge SF	snitt: 17,5

VFS Open

1. Kwansta Kwattro SFK	snitt: 20,6
2. Blockbusters FKA	snitt: 16,1

Dynamic speed solo

- Hercules Östberg
- Elias Bergwall
- André Persson

Freestyle

- Olle Falk
- Hercules Östberg
- André Persson

Tunnelsäsongen är officiellt igång!

Text: Pixine Lyckner

När den här artikeln skrivs har ett rejält snöoväder dragit in över Norden och hela stan ser ut som en sagobild från en Elsa Beskow-bok. Trots att det var närmare en månad sedan jag bommade igen husvagnen efter säsongens sista hoppelg och kramade om hoppkompisarna känns det nu väldigt definitivt att årets fallskärmssäsong är över. Förhoppningsvis blir det några vinterhopp innan våren och kanske en hoppresa. Men mer då? Jo, tunnelflygning!

André Persson

Foto: Nils Petersen

Hercules Östberg

Ett ypperligt tillfälle att inte deppa ihop helt i brist på hoppning och samtidigt få enormt givande skillstråning är att spendera tid i vindtunnel i vinter. Men vilken är bäst? Och vad ska man tänka på? Och vad betalar man för? Och är det värt att lämna landet för en billig tunnel?

Billig flygning i Prag

Tim Cifuentes Vargas, aktuell med laget Blockbusters som utmanade landslaget Kwansta Kwattro i SM i Indoor Skydiving i november, har fler än 200 tunneltimmar och besökt närmare 20 tunnlar runt om i världen. Hans favoritunnel, som han lagt mer än 80 timmar i, finns i Prag och i många år var det dit svenskarna vallfärdade. För billig tunnel, billigt boende i fin stad och bra kött, men ändå rimligt nära och därmed inte för dyra resekostnader. "Det var helt klart den bästa tunneln att åka till för att maxa en weekend", berättar Tim. "Tills Brommatunneln (Bodyflight Stockholm, Reds anm.) öppnade", menar han bestämt.

Gamechanger

När Bodyflight slog upp portarna 2015 var det en total 'gamechanger' för svenska fallskärmshoppare. Plötsligt kunde träningen spridas ut och inte fokuseras till en enda långhelg, åtminstone för dem i och runt Stockholm (bara klubbarna i Stockholm och Västerås består av mer än 36% av Sveriges fallskärmshoppare). "Sedan har Bodyflight knutit till sig fruktansvärt duktiga coacher!" menar Tim och förklarar vidare om luften som i många tunnlar runt om i världen är väldigt mycket "smutsigare" än i de svenska tunnlar. "I både Göteborg och Stockholm är luften väldigt ren, utan turbulens med ett konsekvent luftflöde över hela tunneln. Det är ovanligt. Jag har flugit i många tunnlar och de svenska är helt klart de absolut bästa jag flugit i", säger han uppskattande.

Andra saker att tänka på är maxhastighet. Beroende på vad du ska öva på när du tunnlar behövs mer eller mindre blås. Ett FS-lag, speciellt ett lättare sådant, kan absolut träna och få ut mycket av tunnlar med lägre maxhastighet men för de som flyger vertikalt och statiskt behövs mer tryck. "Och höjden på tunnelns 'flight chamber' spelar roll", fortsätter Tim. "I Bodyflights båda tunnlar är det högt glas, det är väldigt trevligt. Om man övar layouts behöver man några meter och i vissa tunnlar är glaset bara två-tre meter högt."

Indoor Skydiving Group, ISG, är ett företag som producerar och bygger tunnelsem. "De är också helt okej", säger Tim om tunnlar, som bland annat finns i Otto Charleroi i Belgien, Voss i Norge och som just nu byggs i Malmö. "De har också väldigt ren, fin luft men med lite lägre maxhastighet än Bodyflights."

Tunnelresa

Att dra ihop en tunnelresa med ett gäng hoppkompisar eller laget behöver inte vara ett minne blott. Att resa tillsammans, upptäcka något nytt, testa andra coacher och tunnla billigare än på hemmaplan kan vara både roligt och givande. "Jag tycker absolut att det är en bra idé med tunnelresor och camps, jag skulle gärna åka till Flyspot i Warszawa till exempel", berättar Tim. "Men om det är slutpriset man är ute efter, var man får mest flygtid för lägst summa pengar, vinner de svenska tunnlar trots att de ofta är dyrare i timpris, för du slipper betala flygbiljetter dit och så vidare." Reser man långt norr- eller söderifrån i landet och ändå behöver ta in på hotell för träningen får man dock räkna även på det.

"Det är mycket bättre att träna en halvtimme då och då, än att köra många timmar i stöten en till två gånger per år", säger Rikard Rodensjö som tränar med laget Echochamber Oce-

anside en gång i veckan. Han menar att tunneln i Stockholm gjort stor skillnad för honom och det Stockholmsbaserade laget och att det är en stor fördel för svensk fallskärmshoppning att ha tunnlar på hemmaplan.

Camps och aktiviteter

På flera ställen, bland annat Flyspot som finns i Warszawa, Katowice och Wrocław i Polen finns all inclusive-paket där både tunneltid, boende, mat och 'merch' ingår. Camps där man kan köpa många timmar och tunnla mycket under några dagar är också vanligt. Just nu rör sig priserna för tunnelflygning utomlands ganska mycket på grund av världsläget och elpriserna och flera tunnlar har valt att stänga tillfälligt. Så ta en noggrann titt innan du bokar resa så att den faktiskt blir så prisvärd som planerat.

Många tunnlar utomlands erbjuder även andra aktiviteter, exempelvis Boeing 737-simulator, inomhussurfing och klättrväggar. ■

Tunnlar i utlandet att spana in

Polen: www.flyspot.com

Tjeckien, Tyskland och Slovakien: www.hurricanefactory.com

Spanien: www.window-realfly.com

USA: www.iflyworld.com

Dubai, närmare 21 meter hög: www.inflightdubai.com

Världens största tunnel, Dubai: www.clymbabudhabi.com

Tvillingtunnlarna i Nederländerna: www.cityskydive.nl

Sammanställning av tunnlar: www.indoorskydivingsource.com

Musik för Fallskärmsporten

Text: Pixine Lyckner

Helén Samuelsson, som hoppar i Fallskärmsklubben Aros, är mamma till två hoppare, driver Uffes Hopp Shop tillsammans med maken Ulf (också hoppare) och har bland annat varit med på världsrekord i formationshoppning, fick en idé. När jag träffar henne för att få höra om idén, som blev en resa till ett fantastiskt projekt, skrattar hon till och utbrister: "Det är ju helt ofattbart att jag tog initiativ till detta!" Hon tittar på mig med stora ögon och säger allvarligt: "Och vet du att så många bidragit till det här, helt utan krav på ersättning och det blev så himla bra."

Ur smärta föddes en idé

En solig sommardag förra året spelade Heléns idoler Takida på 'Allsång på Skansen'. Det hade gått en vecka sedan olyckan i Örebro och känslorna stormade. Helén hade lyssnat mycket på musik som tröst men något saknades. Och där, framför tv:n som spelade upp en av Heléns favoritlåtar, fick hon idén. "Jag kom att tänka på att Chris Rehn, keyboardisten i Takida, även är aktiv hoppare i Sundsvallsklubben. Och då fick jag idén att bandet kanske kunde skriva en låt", berättar Helén. "Jag kände inte Chris men vad var det värsta som kunde hända?" skrattar hon, och berättar hur hon några veckor senare kontaktade Chris med idén. "Chris förklarade att det inte var möjligt för bandet, men meddelade att han haft exakt samma tanke själv, att skriva en låt om allt det hemska vi upplevt de senaste åren i vår älskade sport, och erbjöd sig att skriva en låt om jag skickade över lite text han kunde utgå ifrån. Jag blev såklart oerhört glad över hans erbjudande, men, jag hade ju aldrig skrivit en låttext!" säger Helén och fortsätter: "Men, Pippi Långstrumps ordspråk gäller i alla lägen 'Det har jag aldrig provat tidigare så det klarar jag helt säkert'".

"Projektet blev helt magiskt"

Två dagar senare vaknade Helén med en massa ord i huvudet. "Orden fanns bara där, det var bara att börja skriva", säger hon exalterat och fortsätter. "Det bara kom ett flöde av ord baserat på känslor och situationer. Det fanns så många människor och ögonblick på näthinnan, i mitt hjärta, och jag har mått så dåligt av att se alla som sörjer en anhörig eller närstående. Jag har själv känt så mycket sorg och frustration och ibland även ilska. Hela texten kom från mitt innersta, det var som att dammluckor öppnades och texten flödade fram." Hon skickade texten till Chris och fick ett väldigt positivt bemötande. Sedan väntade hon. Och väntade. Chris åkte på turnéer, spelade in reklamfilmer och släppte nya album. "Jag kan intyga att han är en hårt arbetande man och far. Men jag fick nog av att vänta så jag hörde av mig och frågade om det var för svårt, för känslösamt?". Under sommaren som gick var Helén på flera Takida-spelningar, och i augusti träffade hon Chris på Gröna Lund där hon äntligen fick svar.

Projektet som växer

Chris förklarade att bearbetningen av texten hade blivit så känslomässig jobbigt för honom att det dragit ut på tiden. Till slut hade han bett sin bandkollega i Takida, Tomas Wallin, som även han är en duktig låtskrivare, att ta över och skriva färdigt texten. Tomas fru Hanna är nämligen också en gammal fallskärmsshoppare. Chris frågade även om Tomas, som dessutom är en duktig sångare, kunde ställa upp och sjunga på låten, vilket han tackade ja till. "Chris ville att jag också skulle vara med och sjunga på låten", säger Helén. "Jag tackade naturligtvis ja även om jag sjunger mycket hellre än bra", skrattar hon. Därefter var det bara att spika ett datum när Helén kunde åka till Sundsvall. "Det var en utmaning att synka våra kalendrar och datumet flyttades några gånger men till slut fick vi till en söndag i oktober", berättar Helén, som då ännu inte hört låten.

"Det var väldigt känslösamt att höra låten för första gången i Chris studio tillsammans med Chris, Tomas och deras familjer. Jag kunde inte hålla tårarna borta."

I Sundsvall spelades Heléns sång in. Allt filmades till musikvideon som även innehåller klipp från fallskärmsvärlden. "Det var helt ofattbart att det här faktiskt hände! Mycket varmt te gick åt, för att behålla rösten", säger hon och fortsätter. "Sedan åkte jag hem och samlade in videofilmer för fullt! Jag har fått ett helt fantastiskt gensvar från hoppssverige och jag hoppas att ingen blir besviken över hur resultatet blir. Det är jättesvårt att välja från allt bra material som finns, men vi var begränsade av att det totalt skulle bli max två minuter.

Musiken sprids till alla digitala musikplattformar och videon finns på Youtube som du hittar genom att söka på "Auspicious sky the memories will remain". Alla eventuella vinster från låten går till Sveriges fallskärms hoppning för att främja sporten och för att den ska få leva vidare och vara sådär fantastisk som vi vet att den är.

Projektet skapades ur sorg, med syfte att sprida kärlek.

"Det är min högsta önskan att detta projekt kan förmedla styrka och hopp. Att musiken kan hjälpa till i ett sorgearbete som aldrig tar slut för anhöriga och oss närstående. Musiken kanske kan hjälpa till att lyfta känslor av frustration, maktlöshet, ilska, sorg och förhoppningsvis ge tröst. För mig personligen har det varit enormt läkande att få spela musiken och sjunga texten, samtidigt som det är helt fantastiskt att jag är en stor del i detta och katalysator till hela projektet. Chris och Tomas har gjort ett fantastiskt arbete. Det har hänt så mycket magiskt på vägen, så jag undrar om det inte finns en massa änglar som ser till att det här projektet kan genomföras." ■

TAkiDA på scen i Furuviksparken, Chris och Tomas längst till höger

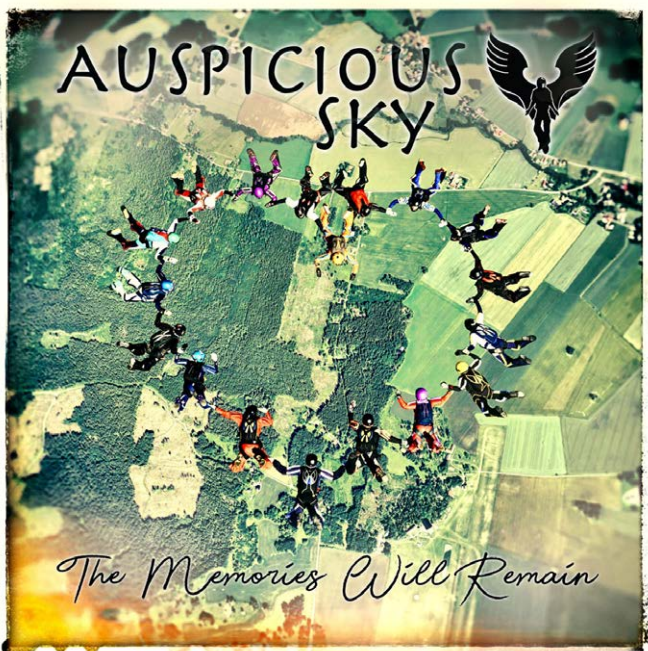
Foto: Helén Samuelsson

Helén i studion

Chris och Helén har projektmöte på Gröna lund innan tAKiDAs konsert 8 september 2022

Så här ser låtens omslag ut, håll utkik efter den på Spotify

AUSPICIOUS SKY

The Memories Will Remain

Verse:

*I'm standing on the edge
Looking out on a vast horizon
The sky is what I call my home*

*The sunlights warm embrace
A deep breath, I close my eyes and
In search of a place in mind to roam*

Ref:

*You flew too close to the sun
A blue sky turning into black
A mother loses her son
Heaven needs an angel back
You left us in silence
With the sorrow, tears and pain
You're not here with us tomorrow
But the memories of you remain*

Verse:

*Good times and memories
Best friends learning how to fly and
Always beside you not alone*

*I'm falling thru the air
Concentration starts to rise and
The sky is calling me back home*

Ref:

*You flew too close to the sun
A blue sky turning into black
A mother loses her son
Heaven needs an angel back
You left us in silence
With the sorrow, tears and pain
You're not here with us tomorrow
But the memories will remain*

Stick:

*Our world may fall apart
But you're always in our hearts
The angels call your name
And the memories of you shall forever remain*

*Text: Helén Samuelsson Chris Rehn Tomas Wallin
Musik: Chris Rehn*

Bra prestationer på VM i Arizona

Text: Penny Robertson-Pearce

Årets VM arrangerades i Eloy, Arizona, och Sverige hade representanter i fyra grenar. Bäst gick det för Henrik Raimer som slutade på en hedrande femteplats i grenen Speed Skydiving. Över lag stod alla svenskarna för både jämna och fina prestationer som räckte en bra bit på vägen, men inte ända fram.

Henrik, som vanligtvis kallas för Raimer, slutade som femma av 32 deltagare och är nöjd med resultatet. "Jag siktade på att bli topp fem och hade såklart helst velat vara med och kämpat om medaljerna, men efter ett sämre hopp insåg jag att medaljchansen försvann." Raimer förklarar att konkurrensen har hårdnat avsevärt de senaste åren. På världscupen 2019 var det bara en hoppare som gjorde ett hopp över 500 km/h med den nya bedömningen, där man mäter med GPS. "På årets VM var det tio av deltagarna som gjorde hopp med hastigheter över 500 km/h och sex av dem hade ett snitt över 500 km/h på åtta genomförda hopp", säger Raimer, som tror att många satsat mycket på träning under pandemiåren.

Tre nya svenska rekord

Raimer presterade även han bättre än tidigare och satte tre nya rekord. På snabbaste hoppet mätte GPS:en till 516,88 km/h och som snitt på komplett tävling fick han 506,40 km/h. "Det var många som satte nationella rekord och det här VM:et var resultatmässigt den bästa speedtävlingen i historien. Hoppfältet Eloy är otroligt välorganiserat och har mycket erfarenhet av att driva större event och tävlingar", säger Raimer och fortsätter; "Jag tävlade under andra tävlingsveckan när samtliga frifallsgrenar utom wingsuit genomför-

des. Vädret var med oss och allt flöt på bra, men jag saknade lite av den där gemenskapen som blir när man är en större delegation som åker tillsammans." Raimer önskar att fler svenskar ville tävla och på sikt representera Sverige på internationella mästerskap. Nästa år hoppas han på att gästspela i andra klubbar och hålla prova på-kurser för att öka intresset för Speed skydiving. "Det hade varit extremt kul att kunna ställa upp med ett speedlag nästa mästerskap och för det krävs det tre lagmedlemmar." Nästa år är det framför allt EM som är målet för Raimer, och det hålls i Tjeckien i augusti.

Ensam representant för Wingsuit

Även Susana Leal debuterade på internationellt mästerskap i grenen Speed Skydiving. Med hänsyn till en tuff sommar, som varit tyngd med skador, och att hon främst var där för att se och lära var hon nöjd med sin insats. Hon slutade på 30:e plats.

Ola Johansson, som tävlar i Wingsuit performance, har hunnit med tre internationella mästerskap före årets VM. Ola som även har en hel hög med rekord på sin meritlista berättar: "Jag har faktiskt alla svenska rekord man kan ha i WS. Förutom i grenarna hastighet, distans och tid som ingår i grenen WS performance, har jag som kameran åt Purple Pain ett svenskt rekord i WS acrobatic och sedan förstås största wingsuitformationen i Sverige."

Jämn prestation

Det som Ola är mest nöjd med efter VM-tävlingarna i Eloy efter en 20:e plats, är sina jämna prestationer. "Detta är det första av mina mästerskap hittills som jag presterat jämnt rakt igenom hela tävlingen, i alla grenarna. Det är jag väldigt nöjd med!" Det var 40 anmälda i årets mästerskap och trots att prestationen var den bästa för Ola hittills,

Foto: Susana Leal

Henrik Raimer på plats i Eloy

har konkurrensen hårdnat även i denna gren. "Alla utvecklas såklart, inte bara jag, och en liten faktor som kan vara ganska avgörande är att min tävlingsdräkt nu har ett antal år och hopp på nacken, så det börjar bli dags att skaffa en ny, lite mer konkurrenskraftig dräkt."

Mitt ute i öknen

Ola berättar att Wingsuitgrenarna och grenen kalottformation var förlagda vid ett annat flygfält, mitt ute i öknen. "Ja, det var lite trist att inte få vara på Skydive Arizona, där Canopy Piloting hölls samtidigt under den första VM-veckan." Ola träffade därför bara Stefan Burström som var Sveriges representant i CP på kvällarna, eftersom de delade hotellrum.

"Men trots att jag var ensam svensk på plats där vi höll till, har vi så otroligt fin sammanhållning mellan de tävlande att det blev riktigt trevligt och kul ändå. Det var bara faciliteterna som var bristfälliga därute i öknen", förklarar Ola, som säger att erfarenhetsutbytet med de andra hopparna är guld värt. "Nästa år hoppas jag kunna både träna och tävla en hel del i Norden för att få mer gemenskap mellan de nordiska hopparna. En gemensam nordisk tävling hade ju också varit superkul."

Stefan Burström som representerade Sverige i Canopy Piloting tävlade samma vecka som Ola, fast på hoppfältet i Eloy. Stefan stod för jämna och bra prestationer och slutade totalt på 29:e plats av hela 67 deltagare. Bäst lyckades Stefan i grenen Accuracy där han slutade på en 16:e plats.

Echochamber snubblade lite på målsnöret

Ulf Liljenbäck, som med Rikard Rodensjö varit med i Echochamber Oceanside sedan starten, berättar att målet var högt uppsatt inför detta VM. "Sett till både planerad mängd träning och våra konkurrenters situation var en bronsplats inom räckhåll. Konkurrensen i toppen, där de professionella lagen slåss om tätplaceringarna är stenhård, men vi ville ändå ge det ett försök. Dessutom är det fler lag i mellanskiktet som tränar mer och såklart blir bättre." Men trots många timmar i tunnel under vintern och ett stort antal hopp under sommarhalvåret, uteblev den progression de hoppats på. "Det tar tid att ersätta någon som varit i laget i många år, vilket Ann-Marie Jarzebowski fått göra när hon gick in som ersättare för Johan "Smögen" Edvall förra sommaren." Övriga i laget är Mattias Nord och Anders Brouzell på kamera.

Realistiskt mål

Laget förstod under träningssäsongen att en tredjeplats var ett för högt ställt mål och därför blev planen i stället att satsa på en femteplats, en placering som laget tog under VM 2018. "Slutar man femma är man det bästa amatörlaget i världen", förklarar Ulf. Och det var nära att det gick vägen igen. På sista hoppet avgjordes resultatet och England gick om och slutade femma. Bara en poäng skilde till det spanska militärlaget som blev sexa och ytterligare en poäng efter slutade Echochamber. Segrade gjorde Arizona Airspeed med svenska Niklas Hemlin i laget som med denna seger tog sitt andra VM-guld i FS4. Han har även ett guld i FS8 2021, och har sedan 2019 hjälpt Echochamber både när laget tränat i USA och på distans när de tränat i Gryttjom. "Ja, de vann med stor marginal i år och hoppade imponerande bra", berättar Ulf. "Men Hayabusa från Belgien har en ny lagmedlem som bara för ett år sedan snittade 12,9 poäng med sitt dåvarande lag. Han har efter bara 350 träningshopp med Hayabusa kommit upp till en nivå där de tar ett silver på VM." Frankrike förlorade ett brons till Qatar, med ett lag som är helt nytt, bestående av unga hungriga hoppare. De nya lagkstellationerna bidrog till att USA i år vann med stor marginal, men med två års träning inför VM i Israel 2024 blir det en öppen historia.

Behövs ett nytt tänk i Sverige

Ulf har tidigare poängterat att vi måste ta till nya grepp om vi ska få fart på tävlandet i Sverige. "I Norge till exempel", berättar Ulf, "har Norska förbundet gjort en FS4 satsning där man anordnar tävlingar

Foto: Alex Swindle

Ola Johansson i ett av sina tävlingshopp

Foto: Henrik Raimier

Echochamber Oceanside. Fr. v: Rikard Rodensjö, Ulf Liljenbäck, Ann-Marie Jarzebowski, Anders Brouzell och Mattias Nord

dit man kan anmäla sig utan att ha ett komplett lag. Erfarna FS-hoppare går in och stöttar upp samt att många lag sätts ihop på plats. Det blir som en kombination av träningsläger och tävling." Konceptet verkar fungera eftersom Norge är ett av de länder just nu där antal FS-lag på tävling ökat. "Det är viktigt att inte tröskeln till tävling är så stort", betonar Ulf. "Om det både blir dyrt och logistiskt svårt är det många som drar sig för att börja tävla." I Norges satsning har förbundet gått in med ekonomiskt stöd för att göra både läger och tävlingar billigare för de aktiva. "I stället för att det är ett helt trappsteg att ta sig upp för, blir det åtminstone bara en liten tröskel, och det kan vara skillnaden som avgör", menar Ulf.

Nöjda med sjundeplatsen trots allt

"Vi är på det stora hela nöjda med tävlingen. Vi inledde med ett sämre, läs ganska sopigt, första hopp men sedan var vi stabila och det kändes som att det äntligen släppte efter allt tragglande och kämpande i sommar", säger Ulf.

Echochamber tar tillfälligt paus från utomhushoppning eftersom Mattias Nord, efter över 20 års tävlande på hög internationell nivå, känner sig klar med den satsningen. I stället återförenas Johan "Smögen" Edvall, Ulf, Rikard och Martin Bäcklin, originaluppställningen i Echochamber. "Nu blir det SM på hemmaplan och sedan får vi se hur vi gör framöver. Jag har svårt att se mig själv inte fortsätta tävla i någon form, efter ett helt liv av tränande och tävlande", avslutar Ulf. ■

Redaktionen grillar Karin Lien

Text: Pixine Lyckner

Det går liksom inte över. Att få träffa människor som jag aldrig skulle ha träffat i andra sammanhang, särskilt ungdomar. Att vara på hoppfältet är så bra avkoppling. Min lilla stuga i Gryttjom är mitt landställe.

Vad är du riktigt bra på?

Tracka.

Vad är du riktigt dålig på?

Att komma ihåg namn.

Vad är du mest stolt över?

Att jag fortfarande försöker utvecklas som människa. Både kunskapsmässigt och i mitt förhållningssätt till andra människor och livet.

Vad hade du för drömyrke när du var liten, och vad jobbar du med idag?

Jag ville bland annat bli hortonom eller lärare. Jag arbetar med arbetsrätt på en arbetsgivarorganisation. Jag stormtrivs på jobbet, bland annat tack vare mina underbara kollegor.

Hur många länder har du varit i?

26.

Vilket är ditt värsta resminne?

När jag som 17-åring var ute på min första tågfluff och blev tagen i tullen i Schweiz för att jag hade en Morakniv med mig (vilket var helt normalt i Sverige). Tåget åkte iväg med min kompis och vi hann inte bestämma var vi skulle träffas. Vi hade ju inga mobiltelefoner på den tiden. Tullarna var elaka och hotade med att sätta mig i fängelse medan jag stod och grät.

Vad är på toppen av din bucket list?

Jag skulle vilja åka Hurtigruten längs Norges kust, gärna tillsammans med min son.

Vad är det farligaste du har gjort?

Hoppat fallskärm.

Vilken maträtt gör du när du får gäster?

Lasagne.

Vilket är ditt favoritplagg?

Hoppoverallen! :)

Hur många platser har du bott på?

Tolv.

Vilken är din sämsta egenskap?

Otålighet. En gång fick jag en bok, av en närstående person, som hette "Gode Gud ge mig tålmod, men gör det snabbt!" Men det har blivit bättre med tiden.

Nämn en bra bok du läst på sista tiden!

Löpa Varg av Kerstin Ekman. Jag är helt hooked på ljudböcker och lyssnar varje dag. ■

När man tänker på en AFF-instruktör som varit med så länge att hon typ utbildat hoppare med fyrsiffriga certnummer, då tänker man på Karin Lien. Efter drygt 30 år i sporten och otaliga utbildade elever bakom sig, har Karin antligen även blivit förbundskursledare. Redaktionen gläds åt detta tillskott och bestämde sig för att grilla den skojfriska, härliga och pedagogiska Karin!

Vad är det bästa du någonsin gjort i ditt liv?

Fått min son Filip.

Vilket är ditt sämsta beslut någonsin?

Att inte börja hoppa fallskärm tidigare i livet. Jag började vid 33.

Vad har du för andra fritidsintressen utöver hoppningen?

Jag gillar att läsa, se på film, inredning. Jag är periodare när det gäller träning men när jag är igång är det kul. Jag åker gärna skridskor och långfärdsskidor. Bäst av allt är att umgås med min familj och mina vänner.

Berätta om något otippat som du gjort!

Liftat med en häst hem till hoppfältet efter en utelandning. Jag (och ryttaren) ramlade av en gång men hoppade upp igen. Jag hade aldrig ridit förut. Det blev jubel när vi red in på hoppfältet i Gryttjom. Och så har jag skaffat tre marsvin vid 60+.

Beskriv dig själv med tre ord!

Nyfiken, otålig, livsnjutare. När jag frågade min son sa han ambitiös. Ha, ha.

Vad är din favoritmaträtt?

Lax i alla dess former.

Vilka egenskaper uppskattar du hos andra?

Uppriktighet, hjälpsamhet, humor.

Vilken är din favoritfilm genom tiderna?

Gudfadern I.

Vilket är ditt bästa barndomsminne?

När familjen hälsade på vår släkt i Norge. Bland annat för att jag var yngst av alla kusiner och enda tjejen så jag blev otroligt bortskämd. Ha ha.

Vad gör dig riktigt arg och upprörd?

När jag läser om att folk lurar äldre på deras tillgångar. Eller när djur och barn får illa.

Vad har du för mål med hoppningen i år?

Jag vill träna med mitt 10-manna lag Gryttjom Rapidos och vara med på SM 2023, och komma trea som sämst. Jag vill gärna hoppa med kompisgänget Velociraptors. Sedan hoppas jag att det blir en hel del AFF-hoppning också. Kanske blir det även ett Big Way Camp i Gryttjom.

Vad är det bästa med hoppningen?

Hoppningen i sig är fortfarande så kul!

OnPeak för 6400 kr inklusive coach?

Javisst, om du köper ny tid och flyger den innan den 31 jan 2023.

Var? På **Bodyflight** såklart.

Köp som vanligt online, i kassan eller av din favoritcoach.

Erbjudandet gäller nyköpt tid som flygs upp före den 31 jan 2023 i mån av plats.

 BODYFLIGHT

Kontakta SFF

Beställ utbildningsmaterial

via hemsidan:
www.sff.se -->
medlemsärenden -->
beställ böcker

- Boken "Hoppa fallskärm" är en utbildningsbok i grunder för fallskärms-hoppning
- Boken "Flyga fallskärm" är en utbildningsbok i fallskärmsflygning

Vill du veta mer om...

Skatter och avtal
Lina Gardlow, lina@sff.se

Ekonomi
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kommunikation och presskontakt
Anna Oscarson, anna.oscarson@sff.se

Försäkringsfrågor
Sven Mörtberg, ri@sff.se
Stefan Nilsson, kassor@sff.se

Kansliet Sjöhagsvägen 2 | 721 32 Västerås | Telefon: 021-41 41 10 | E-post: info@sff.se
Riksinstruktören Sven Mörtberg | Telefon: 0702-23 62 02 | E-post: ri@sff.se

Materielkommittén
Håkan Andersson, haan@bredband.net

Utbildnings- och säkerhetskommittén
Sven Mörtberg, ri@sff.se

Tävlingskommittén
Lena Kaulanen, lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor
Pelle Scherdin, pelle.scherdin@sff.se

Totalförsvarskommittén
Jens Grahn, jens.grahn@sff.se

SFF:s kansli

**Riksinstruktör
och kanslichef**
Sven Mörtberg

**Kanslist,
medlemsärenden**
Penny Robertson-Pearce

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Joakim Berlin
ordförande
ordforande@sff.se

Anna Oscarson
vice ordförande
anna.oscarson@sff.se

Stefan Nilsson
kassör
kassor@sff.se

Pelle Scherdin
ledamot
pelle.scherdin@sff.se

Jens Grahn
ledamot
jens.grahn@sff.se

Johan Hellström
suppleant
johan.hellstrom@sff.se

Sebastian Sprill
suppleant
sebastian.sprill@sff.se

Valberedningen: My-Annie Svelander - info@awesomeskydiving.com, Hugo Liljestrom - hugo.liljestrom@outlook.com, Catharina Gilljam - catharina.gilljam@gmail.com

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta, information, nyheter om hoppning och tidsningsarkiv

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

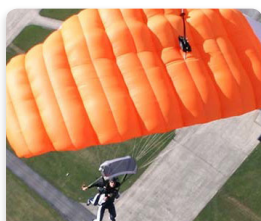
OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på **uffeshoppshop.se** för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se